

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

**Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ: ΣΤΑΣΕΙΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ**

**The Language of young people; Attitude of
Secondary Education teachers**

Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία

Βασιλική Ποράβου
Vasiliki Poranou

Επιβλέπων: Κωνσταντίνος Ντίνας

Φεβρουάριος, 2023

Η συγγραφή της παρούσας ερευνητικής εργασίας, αν και αποτελεί μια προσωπική δραστηριότητα, δεν θα ήταν δυνατόν να ολοκληρωθεί χωρίς την αρωγή αρκετών ανθρώπων στους οποίους οφείλω ευγνωμοσύνη.

Αρχικά, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον επιβλέπων καθηγητή μου, Κωνσταντίνο Ντίνα, ο οποίος μου πρόσφερε την ευκαιρία να ασχοληθώ με ένα αντικείμενο γνωστό σε όλους αλλά ταυτόχρονα και άγνωστο. Η ελεύθερη επιλογή για την συγγραφή των ιδεών μου, η καθοδήγησή αλλά και η ουσιαστική υποστήριξή του, βοήθησαν να ξεπεράσουμε τρωτά σημεία της έρευνας. Τόσο η υπομονή όσο και οι συμβουλές του για βελτιώσεις, αποτέλεσαν σημαντικούς παράγοντες για την επιτυχή ολοκλήρωση της παρούσας εργασίας.

Η συλλογή των δεδομένων της ποσοτικής έρευνας σε δύο νομούς είναι μια αρκετά δύσκολη και κοπιώδης διαδικασία. Για αυτόν τον λόγο, οφείλω ένα ευχαριστώ στους διευθυντές και εκπαιδευτικούς όλων των σχολείων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης Κοζάνης και Γρεβενών που είχαν την καλή διάθεση να με βοηθήσουν στην έρευνα.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω και όλους αυτούς που με στήριξαν από το οικείο μου περιβάλλον σε καθημερινή βάση. Τους γονείς μου, την γιαγιά μου και τους φίλους μου, για την απεριόριστη αγάπη και κατανόηση που έδειξαν σε αυτήν μου την πολύωρη εργασία. Ο καθένας τους με στήριξε με τον δικό του μοναδικό τρόπο και μου έδωσε το κίνητρο να προχωράω ακόμη και αν δυσκολευόμουν πολύ. Την ευγνωμοσύνη μου την οφείλω στην αδερφή μου, Έφη, η οποία με έκανε να πιστέψω σε μένα και στηρίζει κάθε μου επιλογή. Χωρίς την στήριξη και την ανοχή της δεν θα κατάφερα να υλοποιήσω αυτήν μου την έρευνα, για αυτό και της την αφιερώνω.

Σας ευχαριστώ όλους πάρα πολύ,

Βασιλική Ποράβου

Περίληψη

Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μία συνεχής τάση σύμφωνα με την οποία τα άτομα νεαρής ηλικίας χρησιμοποιούν ένα δικό τους κώδικα επικοινωνίας. Στη βιβλιογραφία έχει επικρατήσει να αναφέρεται ως η γλώσσα των νέων, ενώ σε αρκετές περιπτώσεις έχει παρατηρηθεί ότι αποτελεί ένα μέσο αποδοχής και προσδιορισμού της ταυτότητας. Η αντίδραση των ατόμων μεγαλύτερης ηλικίας έναντι της γλώσσας των νέων κυμαίνεται από την αποδοχή της έως την αποδοκιμασία της. Στη μεν πρώτη περίπτωση θεωρείται ως ένας δημιουργικός τρόπος επικοινωνίας από την πλευρά των νέων ατόμων στη δε δεύτερη περίπτωση θεωρείται ότι αποτελεί κίνδυνο για τη γλώσσα. Στα πλαίσια εκπόνησης της παρούσας έρευνας επιχειρήθηκε η διερεύνηση της στάσης των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων. Η ολοκλήρωσή της έδειξε ότι η γλώσσα των νέων αποτελούσε έναν ανεπίσημο τρόπο επικοινωνίας για τους χρήστες της μέσω του οποίου μπορούσαν να δηλώσουν την ταυτότητά τους, αν και χρησιμοποιούνταν κατά κόρον σημειώθηκε ότι αποτελούσε ένα προϊόν μόδας το οποίο θα μπορούσε να εξαφανιστεί με την πάροδο των ετών. Τέλος, από τους δημογραφικούς παράγοντες μόνο το φύλο των εκπαιδευτικών φάνηκε να επηρεάζει τη στάση τους έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές τους.

Λέξεις κλειδιά: Γλώσσα των νέων, Γλωσσική ποικιλία, Εκπαίδευση, Εκπαιδευτικός, Κοινωνιόλεκτος

Abstract

In recent years there has been an ongoing trend of young people using their own communication code. In the literature it has prevailed to be referred to as the language of the young, while in several cases it has been observed that it is a means of acceptance and identification. Older people's reaction to youth language ranges from acceptance to disapproval. In the first case, it is considered as a creative way of communication on the part of young people, and in the second case, it is considered to be a danger for the language. In the context of the present research, an attempt was made to investigate the attitude of Secondary Education teachers towards the use of the language of young people. Its completion showed that youth language was an informal means of communication for its users through which they could declare their identity. although it was widely used it was noted that it was a fashion item which could disappear over the years. Finally, of the demographic factors, only the teachers' gender appeared to influence their attitudes towards the use of youth language by their students.

Keywords: Language of young people, Linguistic variety, Education, Educational, Sociolinguistics

Περιεχόμενα

Περίληψη	2
Abstract.....	3
Ευρετήριο Γραφημάτων.....	6
Ευρετήριο Πινάκων	6
Εισαγωγή.....	8
Θεωρητικό πλαίσιο.....	8
Σκοπός και ερευνητικά ερωτήματα	9
Δομή	10
Κεφάλαιο I	12
Προσδιορισμός βασικών εννοιών	12
Η ποικιλία της γλώσσας.....	12
Η δημιουργία κοινωνικής ταυτότητας μέσω της χρήσης της γλώσσας.....	13
Ορισμός της γλώσσας των νέων.....	17
Αίτια δημιουργίας της γλώσσας των νέων.....	18
Τα βασικά χαρακτηριστικά της γλώσσας των νέων.....	20
Κεφάλαιο II	23
Βιβλιογραφική ανασκόπηση	23
Στάση έναντι της γλώσσας των νέων.....	23
Γλωσσικές επιλογές των νέων μέσα από το διαδίκτυο	26
Γλωσσικές επιλογές των νέων μέσα από το τηλεοπτικά προγράμματα	28
Κεφάλαιο III.....	31
Ερευνητική μεθοδολογία	31
Σκοπός της έρευνας	31
Μέθοδος συγκέντρωσης δεδομένων	32
Μέθοδος εκτίμησης δεδομένων.....	34
Ερευνητικό εργαλείο.....	36

Κεφάλαιο IV	38
Εκτίμηση και παρουσίαση αποτελεσμάτων έρευνας	38
Δημογραφικά χαρακτηριστικά.....	38
Η χρήση της γλώσσας των νέων.....	42
Στάση των εκπαιδευτικών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων.....	46
Παράγοντες επηρεασμού της στάσης και των συναισθημάτων των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων	51
Κεφάλαιο V.....	60
Συμπεράσματα.....	60
Βιβλιογραφία.....	65
Παράρτημα Ι	71
Ερευνητικό εργαλείο	72

Ευρετήριο Γραφημάτων

Γράφημα 1: Φύλο	38
Γράφημα 2: Ηλικία.....	39
Γράφημα 3: Εκπαιδευτικό επίπεδο	39
Γράφημα 4: Έτη υπηρεσίας στην εκπαίδευση.....	40
Γράφημα 5: Σχολείο διδασκαλίας/εργασίας	41
Γράφημα 6: Περιφερειακή Ενότητα έδρας σχολείου εργασίας.....	41
Γράφημα 7: Παρουσία μαθητών που χρησιμοποιούν τη γλώσσα των νέων στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση	42
Γράφημα 8: Χρήση της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και η πιθανότητα χαμηλής επίδοσής τους.....	44
Γράφημα 9: Οι εκπαιδευτικοί αρέσκονται στη χρήση της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.....	45
Γράφημα 10: Η γλώσσα των νέων αποτελεί μία γλωσσική ποικιλία με χαμηλό κύρος.....	46
Γράφημα 11: Η χρήση της γλώσσας των νέων εντός του περιβάλλοντος του σχολείου ή της τάξης είναι σημαντική στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση	48
Γράφημα 12: Συναισθήματα που δημιουργεί η χρήση της γλώσσας των νέων στο γραπτό στους εκπαιδευτικούς της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης	49
Γράφημα 13: Γνώσεις εκπαιδευτικών κατά τη διάρκεια των σπουδών τους και διαμόρφωση στάσης έναντι της γλώσσας των νέων	51

Ευρετήριο Πινάκων

Πίνακας 1: Μεθοδολογία για την εκτίμηση των δεδομένων της έρευνας.....	35
Πίνακας 2: Περιπτώσεις χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.....	43
Πίνακας 3: Λόγοι χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.....	45
Πίνακας 4: Βαθμός συμφωνίας/διαφωνίας σχετικά με τη χρήση της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.....	47
Πίνακας 5: Η γνώμη των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σχετικά με τη χρήση της γλώσσας των νέων από τους μαθητές	50

Πίνακας 6: Έλεγχος κανονικότητας μεταβλητών κατά Kolmogorov-Smirnov&ShapiroWilk (p-value).....	52
Πίνακας 7: Μη παραμετρικός έλεγχος Mann-Whitney για το φύλο και ορισμένους παράγοντες για τη στάση των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές	54
Πίνακας 8: Μη παραμετρικός έλεγχος Mann-Whitney για το φύλο και το βαθμό συμφωνίας/διαφωνίας των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσα των νέων από τους μαθητές	55
Πίνακας 9: Μη παραμετρικός έλεγχος Mann-Whitney για το φύλο και τη γνώμη των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές.....	56
Πίνακας 10: Μη παραμετρικός έλεγχος Kruskal-Wallis για την ηλικία και ορισμένους παράγοντες για τη στάση των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές	57
Πίνακας 11: Μη παραμετρικός έλεγχος Kruskal-Wallis για την ηλικία και το βαθμό συμφωνίας/διαφωνίας των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσα των νέων από τους μαθητές	58
Πίνακας 12: Μη παραμετρικός έλεγχος Kruskal-Wallis για την ηλικία και τη γνώμη των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές	59

Εισαγωγή

Θεωρητικό πλαίσιο

Τα τελευταία χρόνια, και κυρίως μετά τη δεκαετία του 1980, η γλώσσα των νέων απασχολεί σε σημαντικό βαθμό την ερευνητική κοινότητα και κυρίως εκείνους που ασχολούνται με το πεδίο της κοινωνιολογίας και της γλωσσολογίας (Androutsopoulos & Georgakopoulou, 2008; Μπασλής, 2017). Με τη χρήση του όρου γλώσσα των νέων νοείται ένα σύνολο απλών γλωσσικών φαινομένων, τα οποία χαρακτηρίζουν τον τρόπο επικοινωνίας ανάμεσα σε νέους ανθρώπους. Στην ουσία η γλώσσα των νέων δεν αποτελεί ένα ολοκληρωμένο σύστημα, αλλά θα μπορούσε περισσότερο να χαρακτηριστεί ως κοινωνιόλεκτος. Αυτό σημαίνει ότι η γλώσσα των νέων διαθέτει χαρακτηριστικά τα οποία χρησιμοποιούνται κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες για την επίτευξη της επικοινωνίας (Ανδρουτσόπουλος, 2010). Ο λόγος για τον οποίο η γλώσσα των νέων έχει κερδίσει το αυξημένο ενδιαφέρον των ερευνητών έγκειται στον δημιουργικό χαρακτήρα της, ο οποίος έχει άμεση σχέση με τους χρήστες της και τις επιρροές που δέχονται για να τη δημιουργήσουν (Μπασλής, 2017).

Έχει παρατηρηθεί ότι τα άτομα νεαρής ηλικίας τείνουν να χρησιμοποιούν τον δικό τους επικοινωνιακό κώδικα αντλώντας διάφορα στοιχεία από τις επικρατούσες τάσεις, όπως είναι για παράδειγμα η μουσική (rap, trap)(Darvin, 2016), τα ηλεκτρονικά παιχνίδια ή οι σελίδες κοινωνικής δικτύωσης (Πολίτης & Κουρδής, 2016). Οι νέοι για τη δημιουργία της γλώσσας τους δανείζονται στοιχεία από άλλες γλώσσες, και κυρίως από την αγγλική, εξαιτίας της υπέρμετρης έκθεσης σε αυτά τα ερεθίσματα (Harissi, 2010). Το άμεσο αποτέλεσμα αυτού είναι η γλώσσα των νέων να εμπλουτίζεται συνεχώς μέσα από τον δανεισμό εκφράσεων και λέξεων. Τόσο μέσα από τις τάσεις που ακολουθούν οι νέοι όσο και μέσα από τον λεξιλογικό δανεισμό σε ορισμένες περιπτώσεις, η γλώσσα των νέων καθίσταται απρόσιτη από άτομα μεγαλύτερης ηλικίας (Androutsopoulos & Georgakopoulou, 2008). Θα μπορούσε να ειπωθεί ότι η γλώσσα των νέων εφαρμόζεται ως μέσο για τη διαφοροποίηση αυτής της

ηλικιακής ομάδας από άλλες, θέτοντας με αυτόν τον τρόπο ένα αόρατο όριο (Androutsopoulos & Georgakopoulou, 2008).

Σκοπός και ερευνητικά ερωτήματα

Η ύπαρξη πολλών ερεθισμάτων έχει οδηγήσει τους νέους να εμπλουτίζουν συνεχώς τη γλώσσα τους, γεγονός το οποίο προκαλεί έντονες συζητήσεις αλλά και ποικίλες αντιδράσεις. Θεωρείται ότι η συνεχώς αυξανόμενη χρήση της γλώσσας των νέων μπορεί να οδηγήσει σε μία παρακμή της ελληνικής γλώσσας και έτσι να χαθεί η ταυτότητά της. Από την άλλη πλευρά, υπάρχει και εκείνη η ομάδα η οποία υποστηρίζει ότι είναι καλό να υπάρχει η γλώσσα των νέων και να υποστηρίζεται η χρήση της, καθώς υποδηλώνει τη δημιουργικότητα αυτών των ατόμων. Επιπλέον, θα ήταν απαραίτητο να αναφερθεί ότι η γλώσσα των νέων εντοπίζεται έντονα τα τελευταία χρόνια στην εκπαιδευτική κοινότητα. Οι εκπαιδευτικοί στο σύνολό τους μπορούν εύκολα να αντιληφθούν ότι οι μαθητές ή οι μαθήτριές τους χρησιμοποιούν τη γλώσσα των νέων ως βασικό τρόπο έκφρασης και επικοινωνίας. Έτσι, καλούνται να αντιμετωπίσουν και να συμβαδίζουν με μία γλώσσα η οποία είναι διαφορετική από αυτή που χρησιμοποιείται εντός του σχολικού περιβάλλοντος και συγκεκριμένα των διδακτικών δραστηριοτήτων.

Το εφελτήριο, λοιπόν, για την εκπόνηση αυτής της έρευνας ήταν αυτές οι έντονες αντιδράσεις και αποκλίσεις έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων όπως επίσης και η έντονη παρουσία της εντός της εκπαιδευτικής κοινότητας. Επιπλέον, επειδή δεν έχουν πραγματοποιηθεί αρκετές έρευνες οι οποίες να εξετάζουν τη χρήση της γλώσσας των νέων στην εκπαίδευση και τη στάση των εκπαιδευτικών, θεωρήθηκε ότι μέσω αυτής θα μπορούσε να καλυφθεί αυτό το ερευνητικό κενό. Για την κάλυψη αυτού του χάσματος της βιβλιογραφίας επιχειρήθηκε η διενέργεια μίας πρωτογενούς, ποσοτικής έρευνας με τη διανομή ενός δομημένου ερωτηματολογίου σε εκπαιδευτικούς της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, οι οποίοι απασχολούνταν σε μονάδες της Βορείου Ελλάδος και πιο συγκεκριμένα σε δύο νομούς της Δυτικής Μακεδονίας. Με αυτόν τον τρόπο θεωρήθηκε ότι θα μπορούσε να καταστεί δυνατή η καταγραφή των απόψεων

των εκπαιδευτικών έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων στους κόλπους της εκπαίδευσης. Τα αποτελέσματα αυτής της έρευνας μπορεί να ήταν χρήσιμα για κάθε ενδιαφερόμενο και μελλοντικό ερευνητή αυτού του θέματος και στους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής του εθνικού εκπαιδευτικού συστήματος.

Τα ερευνητικά ερωτήματα τα οποία θεωρήθηκε ότι θα μπορούσαν να απαντηθούν μέσω της ολοκλήρωσης αυτής της έρευνας ήταν τα εξής:

1. Ποιος είναι ο βαθμός χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης;
2. Ποιοι είναι οι βασικοί λόγοι χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης;
3. Ποιες μπορεί να είναι οι επιπτώσεις της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης;
4. Ποια είναι η στάση των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές;
5. Ποιοι παράγοντες των δημογραφικών χαρακτηριστικών επηρεάζουν τη στάση των εκπαιδευτικών ή τα συναισθήματα που δημιουργούν έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης;

Δομή

Στο πρώτο κεφάλαιο αυτής της έρευνας πραγματοποιήθηκε ένας προσδιορισμός των βασικών εννοιών που την αφορούν. Πιο συγκεκριμένα, αρχικά παρουσιάστηκε η έννοια της ποικιλίας της γλώσσας και στη συνέχεια η δυνατότητα δημιουργίας κοινωνικής ταυτότητας εξαιτίας της χρήσης της γλώσσας. Εν συνεχεία αναφέρθηκε ο ορισμός της γλώσσας των νέων και έπειτα έγινε μία αναφορά στα αίτια για τη δημιουργία της γλώσσας των νέων όπως επίσης και στα βασικά χαρακτηριστικά της. Το δεύτερο κεφάλαιο της έρευνας αφιερώθηκε σε μία βιβλιογραφική ανασκόπηση αναφορικά με τις στάσεις έναντι της γλώσσας των νέων, τους λόγους για τους οποίους μπορούσε να αξιοποιηθεί στη διδασκαλία αλλά και τις επιλογές που μπορεί να έκαναν οι νέοι

στη γλώσσα τους είτε μέσω του διαδικτύου είτε μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Στο τελευταίο μέρος αυτού του κεφαλαίου αναφέρθηκε ο τρόπος χρήσης της γλώσσας των νέων από την κοινωνία και συγκεκριμένα από άτομα διαφορετικής ηλικίας.

Στο τρίτο κεφάλαιο της έρευνας παρουσιάστηκε ο σκοπός της έρευνας, η μέθοδος συγκέντρωσης των δεδομένων σε θεωρητικό και σε ερευνητικό επίπεδο και τέλος παρουσιάστηκε το ερευνητικό εργαλείο το οποίο χρησιμοποιήθηκε για τη συγκέντρωση των δεδομένων της έρευνας. Επιπλέον, στο τέταρτο κεφάλαιο της έρευνας παρουσιάστηκαν και αναλύθηκαν τα αποτελέσματα στα οποία οδήγησε η εκτίμηση των δεδομένων με απώτερο σκοπό την εξαγωγή έγκυρων και αξιόπιστων συμπερασμάτων. Τέλος, στο πέμπτο και τελευταίο κεφάλαιο της έρευνας παρουσιάστηκαν οι συμπερασματικές παρατηρήσεις στις οποίες οδήγησε η έρευνα, αναφέρθηκαν οι βασικοί περιορισμοί της και τέλος προτάθηκαν κάποιες προτάσεις περαιτέρω μελέτης του ζητήματος που απασχόλησε αυτήν την έρευνα.

Κεφάλαιο I

Προσδιορισμός βασικών εννοιών

Η ποικιλία της γλώσσας

Η γλώσσα αποτελεί ένα ανομοιογενές σύστημα το οποίο οι χρήστες του χρησιμοποιούν με στόχο την επικοινωνία. Παρά το γεγονός ότι ο στόχος είναι κοινός και η γλώσσα μπορεί να χρησιμοποιείται με παρεμφερείς τρόπους, μπορεί να υπάρχουν ταυτόχρονα χρήσεις οι οποίες οδηγούν σε αποκλίσεις χωρίς όμως η χρήση της γλώσσας να είναι λανθασμένη (Γούτσος, 2013). Η γλωσσική ποικιλότητα αποτελεί μία ιδιαιτερότητα της γλώσσας και γίνεται αντιληπτή μέσα από τις ποικίλες μορφές με τις οποίες εμφανίζεται (Holmes, 2016). Οι ποικιλίες που μπορεί να εντοπιστούν στη γλώσσα εξαρτώνται από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των χρηστών της, όπως είναι η ηλικία, το κοινωνικό περιβάλλον ή τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά κάποιας περιοχής. Επίσης, σημαντικό ρόλο μπορεί να έχει και ο λόγος χρήσης της γλώσσας, δηλαδή εάν χρησιμοποιείται σε επίσημο τόνο ή σε καθημερινό, φιλικό τόνο (Γούτσος, 2013). Μία από αυτές τις γλωσσικές ποικιλίες είναι και η γλώσσα των νέων, η οποία χρησιμοποιείται κατά κόρον από άτομα νεαρής ηλικίας στην καθημερινότητά τους ακόμη και στους κόλπους της εκπαίδευσης (Harissi, 2010).

Η ποικιλία της γλώσσας εξαιτίας των γεωγραφικών χαρακτηριστικών μίας περιοχής προσδιορίζονται από κριτήρια τα οποία έχουν άμεση σχέση με τον τόπο καταγωγής ή κατοικίας του ομιλητή (Κακριδή-Φερράρι, 2007; Τζιτζιλής, 2000). Η ποικιλία της γλώσσας ονομάζεται διάλεκτος, ενώ στην περίπτωση της Ελλάδας πραγματοποιείται μία ακόμη διαφοροποίηση ως προς τη διάλεκτο και τα ιδιώματα ή ιδιωματισμούς (Αγγελοπούλου, 2010). Η διάλεκτος αναφέρεται σε μία γλωσσική ποικιλία η οποία παρουσιάζει σημαντικές διαφορές, εάν αναλυθεί συγκριτικά με την πρότυπη γλωσσική ποικιλία. Από την άλλη πλευρά, οι ιδιωματισμοί αφορούν σε μία γλωσσική ποικιλία η οποία παρουσιάζει έναν μικρό αριθμό από διαφορές (Δελβερούδη, 2010). Στον αντίποδα η κοινωνική

ποικιλία της γλώσσας¹ αποτελεί μία μορφή ποικιλίας η οποία χρησιμοποιείται μέσα στην ίδια κοινωνία αλλά από άτομα διαφορετικών κοινωνικών ομάδων (Τζιτζιλής, 2000). Είναι χρήσιμο να σημειωθεί ότι σε μία κοινωνία δεν υπάρχει ομοιογένεια μεταξύ των μελών της. Αντίθετα, κάθε ένα μέλος της κοινωνίας έχει τα δικά του χαρακτηριστικά, όπως είναι το φύλο, η ηλικία, η επαγγελματική ή η εισοδηματική κατάσταση, το εκπαιδευτικό επίπεδο ή η κοινωνική τάξη (Γούτσος, 2013).

Αυτά τα κοινωνικά χαρακτηριστικά είναι ικανά, ώστε να εντάξουν ένα άτομο σε μία κοινωνική ομάδα η οποία μπορεί να περιλαμβάνει άτομα με τα ίδια ή παρόμοια χαρακτηριστικά (Δελβερούδη, 2010). Κάθε κοινωνική ομάδα έχει μία δραστηριότητα διαφορετική από άλλες και ενδεχομένως να τηρεί και κάποιες αποστάσεις από άλλες κοινωνικές ομάδες. Αυτές οι αποστάσεις εξαρτώνται από το μέγεθος των κοινωνικών ομάδων και είναι δυνατό να δημιουργήσουν εμπόδια επικοινωνίας αναφορικά με τον τρόπο χρήσης της γλώσσας (Μπασλής, 2017). Με έναν ανάλογο τρόπο μπορεί να δημιουργηθεί η γλωσσική ποικιλία σε κοινωνικούς όρους (κοινωνιόλεκτος) εξαιτίας των διαφορετικών ομάδων που τείνουν να χρησιμοποιούν τη γλώσσα (Αγγελοπούλου, 2010; Μπασλής, 2017). Μία σημαντική κοινωνική ποικιλία της γλώσσας η οποία χρησιμοποιείται κατά κόρον είναι η γλώσσα των νέων, η οποία απασχόλησε και την παρούσα έρευνα.

Η δημιουργία κοινωνικής ταυτότητας μέσω της χρήσης της γλώσσας

Η επιλογή της γλώσσας του κάθε ομιλητή είναι ικανή, ώστε να προσδιορίσει την ταυτότητα που επιθυμεί να δείξει στους συνομιλητές του ή στο περιβάλλον του (Calhoun, 2015). Όπως έχει αναφέρει η Κακριδή-Φερράρι (2007), η γλώσσα διαθέτει μία κοινωνική λειτουργία η οποία έχει άμεση σύνδεση με την πράξη ταύτισης του ατόμου ή καλύτερα με την έκφραση της ταυτότητάς του. Αυτό συμβαίνει, καθώς η γλώσσα λειτουργεί ως τρόπος διαφοροποίησης των ατόμων, όπως για παράδειγμα εκείνων που είναι νεαρής ηλικίας, από άτομα άλλων κοινωνικών ομάδων (Κακριδή-Φερράρι, 2007). Δεν πρέπει να παραλειφθεί η αναφορά του γεγονότος ότι η χρήση της γλώσσας μπορεί να επιτρέψει την

¹ Κοινωνιόλεκτος

έκφραση ιδεών, την αντίσταση αλλά και να λειτουργήσει ως ένα μέσο αποδοχής ή απόρριψης του ατόμου εντός μίας ομάδας. Εάν κάποιος δυσκολεύεται να χρησιμοποιήσει τη γλώσσα των νέων, αυτό σημαίνει ότι κάποιος δεν μπορεί να αποτελεί μέλος της ομάδας των νέων, ενώ, όταν αυτό συμβαίνει με ευκολία, λαμβάνει χώρα η αποδοχή του από την ομάδα των νέων (Stamou, Agraftoti, & Dinas, 2012). Ένα συμπέρασμα στο οποίο θα μπορούσε να καταλήξει κανείς είναι ότι η χρήση της γλώσσας των νέων από άλλες κοινωνικές ομάδες οδηγεί στη χρήση πρακτικών μέσα από τις οποίες μπορεί να προβληθεί τόσο η γλωσσική ταυτότητα όσο και η κοινωνική ταυτότητα της ομάδας τους (Γούτσος, 2013).

Όπως έχουν αναφέρει οι Bucholtz & Hall (2005), το στοιχείο της ταυτότητας πηγάζει από την αλληλεπίδραση εξαιτίας της χρήσης της γλώσσας και στηρίζεται στις κάτωθι αρχές:

1. Η ταυτότητα δε συντελεί σε μία πηγή από γλωσσικές πρακτικές αλλά αντίθετα είναι το παράγωγο από αυτές τις πρακτικές. Αυτό το γεγονός υποδηλώνει ότι η ταυτότητα είναι ένα φαινόμενο με κοινωνικό, πολιτικό και ψυχολογικό αντίκτυπο και πηγάζει από τη χρήση της γλωσσικής ποικιλίας σε συγκεκριμένες καταστάσεις
2. Η δημιουργία ταυτότητας μέσα από την τοπική χρήση της γλώσσας από κάποιες κοινωνικές ομάδες συγκριτικά με κάποιες μεγαλύτερες ομάδες. Παράγοντες οι οποίοι επηρεάζουν τη χρήση της γλώσσας μπορεί να είναι κάποια δημογραφικά χαρακτηριστικά, όπως είναι το φύλο του ομιλητή, η ηλικία του ή η καταγωγή του
3. Η ταυτότητα της γλώσσας εμφανίζεται με άμεσο τρόπο μέσα από γνωστές κατηγορίες ταυτοτήτων ή μέσα από την κατάσταση όπου υπονοούνται τα ιδιαίτερα στοιχεία της ταυτότητας του κάθε ομιλητή. Επίσης, η ταυτότητα της γλώσσας μπορεί να οφείλεται στη χρήση της, στο ύφος και στο ειδικό λεξιλόγιο που χρησιμοποιούνται από κοινωνικές ομάδες. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αφορά στο γεγονός ότι ένας ομιλητής δανείζεται στοιχεία της γλώσσας από κάποια άλλη γλωσσική ποικιλία

4. Η ταυτότητα της γλώσσας δεν ανεξαρτητοποιείται από τη σημασία και την περίσταση χρήσης. Σε μία συζήτηση η ταυτότητα ή οι ταυτότητες οι οποίες παρατηρούνται μπορεί να έχουν άμεση εξάρτηση είτε από τη συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα (παρέα) είτε από την ομάδα από την οποία έχουν δανειστεί κάποια στοιχεία της γλώσσας. Επίσης, ένα ακόμη στοιχείο το οποίο πρέπει να αναφερθεί σχετίζεται με τη σχέση την οποία μπορεί να έχει μια επιμέρους κοινωνική ομάδα με το σύνολο της κοινωνίας
5. Ο τρόπος με τον οποίο η ταυτότητα μπορεί να προβληθεί πηγάζει από τη συνειδητή ή την υποσυνείδητη επικοινωνία και εξαρτάται από τις στάσεις ή τις αντιλήψεις που μπορεί να έχει η κοινωνία στην οποία ανήκει ο ομιλητής.

Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω, γίνεται κατανοητό ότι η ταυτότητα της γλώσσας προέρχεται από τις επιλογές της γλώσσας στις οποίες προχωρά ο κάθε ομιλητής και διακρίνεται για την ποικιλία της. Παραδείγματος χάριν, τα άτομα νεαρής ηλικίας μπορούν να εκφράσουν τη σχέση που έχουν με την κουλτούρα της ομάδας τους και να συμμετάσχουν σε αυτήν μέσα από το ύφος τους. Με αυτόν τον τρόπο στοχεύουν στην ένταξή τους στην ομάδα ή στη διαφοροποίησή τους από κάποια άλλη ομάδα (Αρχάκης & Κονδύλη, 2004). Σε αρκετές περιπτώσεις έχει αναφερθεί ότι η ταυτότητα της γλώσσας των νέων πηγάζει από τις στάσεις των νέων αναφορικά με την ομάδα στην οποία εντάσσονται και όχι το αντίθετο (Androutsopoulos, 2006). Τα άτομα νεαρής ηλικίας μέσα από τη γλώσσα την οποία χρησιμοποιούν εκφράζουν την ηλικία τους (Ανδρουτσόπουλος, 2001), ενώ ταυτόχρονα προβάλλουν ορισμένες ειδοποιούς διαφορές της κοινωνικής ομάδας στην οποία ανήκουν σε σύγκριση με κάποιες άλλες (ομάδα ενηλίκων ή παιδιών) (Holmes, 2016). Θα ήταν παράλειψη, εάν δεν αναφέρονταν ότι η ταυτότητα της ομάδας των νέων εκφράζει την κοινωνική θέση τους, τις στάσεις τους, τις αντιλήψεις τους σχετικά με ορισμένα ζητήματα, τα ενδιαφέροντα, τα ιδανικά και τις αξίες τους (Ανδρουτσόπουλος & Κακρίδη, 2010).

Μπορεί εύκολα να γίνει κατανοητό ότι τα άτομα νεαρής ηλικίας στοχεύουν σε ένα βαθμό στον διαχωρισμό της ομάδας τους από κάποια άλλη κοινωνική ομάδα

με όποιον τρόπο μπορούν. Ένα βασικό χαρακτηριστικό της ηλικίας στην οποία ανήκουν είναι το ότι αντιδρούν σε οτιδήποτε ορίζεται ή επιβάλλεται ή τους υποδεικνύεται ως «σωστό». Οπότε, μέσω της γλώσσας την οποία χρησιμοποιούν εκδηλώνουν την πρόθεση που έχουν, ώστε να αγνοήσουν κάθετι συμβατικό, το οποίο εκφράζεται μέσω της πρότυπης, επίσημης γλωσσικής ποικιλίας. Παράλληλα, χρησιμοποιώντας τη γλώσσα των νέων τα άτομα αυτής της ηλικίας καταβάλλουν μία προσπάθεια, ώστε να συσπειρώσουν τους δεσμούς τους με την κοινωνική ομάδα στην οποία ανήκουν και οι συνομήλικοί τους (Androutsopoulos & Georgakopoulou, 2008). Αξίζει να σημειωθεί ότι ορισμένα από τα στοιχεία της γλώσσας που χρησιμοποιούν οι νέοι αναπτύσσονται με απώτερο σκοπό να υπάρχει συνεννόηση και κατανόηση από όμορούς τους και μέλη της ίδιας κοινωνικής ομάδας με αυτούς και όχι από άλλους. Όπως έχει ήδη σημειωθεί, η γλώσσα των νέων διαθέτει μία λειτουργία η οποία αφορά στον έλεγχο και στη διαφοροποίηση των ατόμων που τη χρησιμοποιούν από εκείνους που δε συμμορφώνονται με αυτήν. Στην τελευταία περίπτωση τα άτομα απομακρύνονται από την ομάδα τους ή ακόμη και στιγματίζονται (Ανδρουτσόπουλος & Κακρίδη, 2010).

Ωστόσο, πέρα από τη διαφοροποίηση των ατόμων με τη χρήση της γλώσσας των νέων από κάποια άλλη κοινωνική ομάδα, αυτή η γλωσσική ποικιλία μπορεί να λειτουργήσει και με ιεραρχικό τρόπο για την ένταξη ενός ομιλητή σε μία ομάδα. Έτσι, οι νέοι καταφέρνουν να διαπραγματευτούν τη θέση την οποία κατέχουν εντός της κοινωνίας και έτσι επιτυγχάνουν την κοινωνικοποίησή τους (Androutsopoulos & Georgakopoulou, 2008). Οι πηγές από τις οποίες αντλείται το λεξιλόγιο της γλώσσας των νέων αποτελούν ένα χαρακτηριστικό του ιδιώματός τους και λειτουργεί προς την κατεύθυνση δημιουργίας ταυτότητας για τους χρήστες της (Bucholtz, 2002). Η ταυτότητα της γλώσσας των νέων σχετικά σπάνια διαχωρίζεται από κάποια άλλη γλωσσική ταυτότητα, ενώ έχει παρατηρηθεί ότι πολύ συχνά οι νέοι μέσα από την κοινή επιλογή μίας γλώσσας μπορεί να οδηγηθούν στη δημιουργία ίδιας ταυτότητας εντός της ομάδας τους (Archakis & Tzanne, 2009).

Τα δημογραφικά χαρακτηριστικά των μελών μίας κοινωνικής ομάδας (επαγγελματική κατάσταση, εκπαιδευτικό επίπεδο, καταγωγή, δεσμοί

συγγένειας/φιλίας, γειτονιά) δεν είναι αρκετά ώστε να προσδιορίσουν μία κοινότητα. Αντίθετα, αυτά τα κοινωνικά χαρακτηριστικά είναι δυνατό να πιστοποιήσουν κάποιους δεσμούς μεταξύ των μελών των κοινωνικών ομάδων (Eckert & McConnell-Ginet, 1999). Οι Αρχάκης & Τσάκωνα (2011) στο έργο τους ανέφεραν ότι ο προσδιορισμός της γλωσσικής ταυτότητας ενός ομιλητή έχει άμεση εξάρτηση από την κοινωνική ομάδα στην οποία ανήκει όπως και από τον βαθμό στον οποίο συμμετέχει σε κάποιες πρακτικές κοινότητες. Η δημιουργία της γλωσσικής ταυτότητας όπως και η ένταξή τους σε μία κοινωνική ομάδα δεν αποτελεί αποκλειστικό στόχο της ομάδας των ατόμων νεαρής ηλικίας (Archakis & Tzanne, 2009). Τα άτομα νεαρής ομάδας διαμορφώνουν ένα δικό τους τρόπο ζωής, ο οποίος προβάλλεται και προωθείται ακόμη και μέσα από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ή κοινωνικής δικτύωσης. Έτσι, παρατηρείται ιδιαίτερα συχνά ότι στοιχεία της γλώσσας των νέων μπορεί να χρησιμοποιούνται κατά κόρον από άτομα κάθε ηλικίας προσπαθώντας να δημιουργήσουν μία νεότερη ταυτότητα (Eckert & McConnell-Ginet, 1999).

Ορισμός της γλώσσας των νέων

Υιοθετώντας μία περισσότερο κοινωνική και γλωσσολογική οπτική ως γλώσσα των νέων νοείται (Ανδρουτσόπουλος, 2001):

«ένα σύνολο από γλωσσικά φαινόμενα μέσω των οποίων χαρακτηρίζεται η επικοινωνία των νέων ατόμων».

Στην πλειοψηφία των περιπτώσεων η γλώσσα των νέων είναι φυσιολογικό να υπάρχει, αν και αυτό συμβαίνει παροδικά και τείνει να εμφανίζεται κυρίως στην ηλικία της εφηβείας. Καθώς τα άτομα μεταβαίνουν στην ενήλικη ζωή η χρήση της γλώσσας των νέων περιορίζεται, υιοθετώντας μία περισσότερο πρότυπη και συντηρητική γλώσσα (Andersson & Trudgill, 1990). Αν και γίνεται λόγος για γλώσσα, στην ουσία η γλώσσα των νέων δεν αφορά σε ένα ολοκληρωμένο σύστημα αλλά σε μία κοινωνιόλεκτο. Αυτό σημαίνει δηλαδή ότι αποτελεί μία γλώσσα ή καλύτερα έναν τρόπο ομιλίας ο οποίος διακρίνεται για τα δικά του χαρακτηριστικά (λεξιλογικά, πραγματολογικά). Η γλώσσα των νέων

εμφανίζεται, όταν υπάρχουν συγκεκριμένες συνθήκες επικοινωνίας και αποτελεί ένα μέρος της γλωσσικής κοινότητας (Ανδρουτσόπουλος, 2001).

Η γλώσσα των νέων αφορά σε μία γλωσσική ποικιλία η οποία έρχεται σε αντιπαράθεση με κάθε μορφή διαλέκτου που μπορεί να υπάρχει και προσομοιάζει περισσότερο με μία αφηρημένη γλωσσική ποικιλία. Αυτή η γλώσσα χρησιμοποιείται κατά κόρον από άτομα νεαρής ηλικίας, για να πετύχουν την ιδιωτική επικοινωνία ή για λόγους σύσφιξης των κοινωνικών σχέσεων (Androutsopoulos, 2006). Η πηγή της γλώσσας των νέων δεν είναι άλλη από τις παρέες των συνομηλίκων, τη νεανική κουλτούρα και τις συναναστροφές (Holmes, 2016). Το άμεσο αποτέλεσμα αυτού είναι ότι η γλώσσα των νέων δεν μπορεί να είναι ομοιογενής αλλά αντίθετα, όπως έχει αναφέρει και ο Ανδρουτσόπουλος (2001), αφορά σε μία ομάδα από επιμέρους τρόπους ομιλίας, οι οποίοι έχουν κάποια κοινά στοιχεία, όπως είναι τα γλωσσικά ή ο τρόπος διαμόρφωσής της. Η γλώσσα των νέων, όταν χρησιμοποιείται, διαφοροποιεί τους χρήστες της από τους ενήλικες, καθώς το κυρίαρχο χαρακτηριστικό της είναι η χρήση της εξαιτίας της εφηβείας (Bucholtz, 2002). Είναι χρήσιμο να σημειωθεί ότι μέσα από τη γλώσσα των νέων οι χρήστες της αντιμετωπίζονται ως ατελείς ενήλικες και πραγματοποιείται μία εστίαση στη μεταβατική περίοδο από την εφηβεία στην ενηλικίωσή τους (Calhoun, 2015).

Αίτια δημιουργίας της γλώσσας των νέων

Ο βασικός λόγος δημιουργίας της γλώσσας των νέων ήταν ο συνδυασμός παραγόντων σχετικών με την ηλικία, την κοινωνία, την επικοινωνία και την ψυχολογία (Ανδρουτσόπουλος, 2001). Σε ένα πρώτο στάδιο, τα άτομα νεαρής ηλικίας ξεκινούν να δημιουργούν ένα γλωσσικό σύστημα το οποίο έχει την ικανότητα διαφοροποίησής τους από άτομα διαφορετικών ηλικιών (μεγαλύτερων, μικρότερων). Με τη χρήση αυτού του γλωσσικού συστήματος τα νεαρά άτομα μπορούν να διαμορφώσουν την ταυτότητά τους και έτσι να εκφράσουν τις αντιλήψεις ή τις στάσεις τους (Σαλτίδου, Στάμου, & Κωτόπουλος, 2014). Πιο συγκεκριμένα όμως οι νέοι, μέσα από τον τρόπο με τον οποίο μιλούν, προσπαθούν να εκδηλώσουν την αντίδρασή τους έναντι των ενηλίκων, της

σχέσης ισχύος που έχουν οι ενήλικες με τους νέους, να εκφράσουν τη συμπεριφορά τους και τον τρόπο σκέψης τους (Ανδρουτσόπουλος, 2001). Οπότε, οι νέοι χρησιμοποιώντας έναν ιδιαίτερο τρόπο ομιλίας έρχονται σε σύγκρουση με τους ενήλικες, τις σκέψεις τους και όσα εκείνοι πρεσβεύουν (Σαλτίδου, Στάμου, & Κωτόπουλος, 2014).

Ωστόσο, ένα στοιχείο το οποίο πρέπει να επισημανθεί αφορά στο γεγονός ότι στις νεαρές ηλικίες δίνεται μεγάλη προσοχή στη φιλία και στην ένταξη σε μία ομάδα. Οπότε, η χρήση της γλώσσας των νέων θα μπορούσε να ειπωθεί ότι λειτουργεί ως ένας συνδετικός κρίκος μεταξύ των μελών της ίδιας κοινωνικής ομάδας (Σαλτίδου, Στάμου, & Κωτόπουλος, 2014). Έχει σημειωθεί ότι οι νέοι διαθέτουν κοινωνικά δίκτυα τα οποία είναι πιο στενά από τα αντίστοιχα των ενηλίκων (Αγγελοπούλου, 2010; Ανδρουτσόπουλος, 2001), οπότε οι νέοι αποσκοπώντας στην ένταξή τους σε μία ομάδα υιοθετούν κοινώς αποδεκτά χαρακτηριστικά, όπως είναι τα ενδιαφέροντα, η μουσική ή η επιλογή των ρούχων. Την ίδια στιγμή παρατηρείται μία μεγάλη ανάγκη, ώστε τα άτομα νεαρής ηλικίας να παρουσιάζουν μία σύγκλιση ως προς τη χρήση της γλώσσας, υιοθετώντας έτσι εκείνη της παρέας τους (Ανδρουτσόπουλος, 2001).

Επιπλέον, έχει αναφερθεί ότι τα άτομα νεαρής ηλικίας δεν έχουν αναπτύξει ολοκληρωτικά τη χρήση της γλώσσας ως προς την ευγένεια και την απόσταση. Αυτά τα στοιχεία αποτελούν χαρακτηριστικά της χρήσης της γλώσσας από τους ενήλικες, με αποτέλεσμα τα άτομα νεαρής ηλικίας να χρησιμοποιούν μία περισσότερο ανεπίσημη μορφή/ποικιλία της γλώσσας (Ανδρουτσόπουλος, 2001; Μπασλής, 2017). Αξίζει να σημειωθεί ότι τα άτομα νεαρής ηλικίας δεν έχουν απλώς την ανάγκη να αποκλίνουν από τους ενήλικες αλλά και να αναπτύξουν στενούς δεσμούς μεταξύ ατόμων της ίδιας ηλικίας. Με έναν ανάλογο τρόπο θα μπορούσε να δικαιολογηθεί η υιοθέτηση της μη πρότυπης γλώσσας, ενώ μπορεί κάθε κοινωνική ομάδα με μέλη νεαρής ηλικίας να δημιουργεί ένα δικό τρόπο έκφρασης βάσει της γλώσσας. Οι νέοι σε αυτήν την περίπτωση μπορούν να ασκούν ένα επίπεδο ελέγχου σχετικά με το ποιος συμμετέχει στην ομάδα τους αλλά και ποιος μπορεί να δημιουργήσει τις αποστάσεις από τις άλλες κοινωνικές ομάδες με άτομα ίδιας ηλικίας (Stamou, Agrafioti, & Dinas, 2012).

Ολοκληρώνοντας, δεν πρέπει να παραλειφθεί η αναφορά του γεγονότος ότι η γλώσσα των νέων είναι δυνατό να αποδείξει την ικανότητα αυτών των ατόμων συγκριτικά με τους ενήλικες, ώστε να εκφραστούν μέσα από τη γλώσσα, το παιχνίδι της γλώσσας και την πρωτοτυπία της (Ανδρουτσόπουλος, 2001). Τα άτομα νεαρής ηλικίας μπορούν να δημιουργήσουν γλωσσικά μέσα επικοινωνίας με τη χρήση στοιχείων τα οποία επιθυμούν οι ίδιοι. Έτσι, μπορούν να εκφραστούν προσωπικά και να δείξουν τις ιδιαίτερες αντιλήψεις τους παρουσιάζοντας μία καινοτομία στα πλαίσια της γλώσσας (Σαλιτίδου, Στάμου, & Κωτόπουλος, 2014).

Τα βασικά χαρακτηριστικά της γλώσσας των νέων

Το κύριο χαρακτηριστικό της γλώσσας των νέων αφορά στο ότι εκφράζει άτομα της ίδιας ηλικίας και στοιχεία όπως είναι οι εμπειρίες τους. Επίσης, τα βασικά συστατικά της περιλαμβάνουν τη χρήση στοιχείων της αργκό, χιούμορ ή λογοπαίγνια (Πολίτης & Κουρδής, 2016). Σε αυτό το σημείο είναι απαραίτητο να αναφερθεί ότι το βασικότερο γνώρισμα της γλώσσας των νέων είναι το λεξιλόγιο, το οποίο δεν εντοπίζεται στην πρότυπη γλώσσα. Έτσι, ακόμη και οι εκφράσεις οι οποίες χρησιμοποιούνται μπορεί να υποδηλώνουν τη στάση των νέων έναντι ενός κοινού αντικειμένου αναφοράς (Ανδρουτσόπουλος, 2001). Ο Ανδρουτσόπουλος (2001) έχει σημειώσει κάποια από τα σημεία διαφοροποίησης της γλώσσας των νέων, τα οποία είναι τα εξής:

- «Φυτό», για να προσδιοριστεί ένας πολύ καλός μαθητής/φοιτητής ο οποίος αφιερώνει αρκετό χρόνο στη μελέτη
- «Ξεσαλώνω», για να προσδιοριστεί η έννοια της ξέφρενης διασκέδασης
- «Είμαι στην τσίτα», για να προσδιοριστεί ότι κάποιος είναι πολύ εκνευρισμένος ή σε κακή κατάσταση
- «Ξενέρωσα», για να προσδιοριστεί ότι κάποιος έχει χάσει το νόημα ή την επιθυμία του για κάτι
- «Σπάστηκα», για να προσδιορίσει ότι κάποιος εκνευρίστηκε
- «Αστέρι», για να προσδιοριστεί ότι κάποιος είναι τέλειος

- «Έγραψες σήμερα», για να προσδιοριστεί ότι κάποιος έκανε κάτι πάρα πολύ καλό
- «Τέρμα χαζός», για να προσδιοριστεί ότι κάποιος είναι πάρα πολύ χαζός
- Το πρόθεμα «χοντρο», «καρα» ή «ψιλο» για να προσδιοριστούν κάποιες επιτακτικές καταστάσεις
- Προσφωνήσεις με ύβρεις ή «έλα ρε», «ρε φίλε», για να δείξουν ένα επίπεδο οικειότητας ή για να χαιρετήσουν κάποιον
- «Είμαι μέσα», «ούτε με σφαίρες», για να προσδιοριστεί η συμφωνία ή η διαφωνία/άρνηση
- «Άκου φάση», για να ξεκινήσει η αφήγηση μίας ιστορίας ή κατάστασης.

Η ποικιλία με την οποία χρησιμοποιείται η γλώσσα από τους νέους μπορεί να αποδείξει και πόσο δημιουργική είναι (Δελβερούδη, 2010). Η ανανέωση της γλώσσας των νέων μπορεί να συμβεί με τους κάτωθι τρόπους (Ανδρουτσόπουλος, 2001):

- Οι λέξεις της καθομιλουμένης αλλάζουν σημασία και δημιουργείται μία νέα έννοια/σημασία με τη μορφή νεολογισμών, όπως είναι το «κόκκαλο», για να υποδηλώσει ότι κάποιος είναι πολύ μεθυσμένος (Κακριδή-Φερράρι, 2007)
- Η κατά κόρον χρήση από τα απρόσωπα ρήματα, όπως είναι για παράδειγμα το «τι παίζει», «δεν υπάρχει»
- Τα νέα αμετάβατα και μεταβατικά ρήματα, όπως είναι το «τον έκραξε», «τον σούταρα»
- Η χρήση ρημάτων με αντωνυμίες όπως είναι «μου την είπε», «το 'χω», «μου την έφερε», «τα είδα όλα»
- Ο δανεισμός λέξεων για χρήση στη γλώσσα των νέων από άλλες γλώσσες με κυρίαρχη την αγγλική γλώσσα (Harissi, 2010). Ο λόγος για τον οποίο χρησιμοποιείται κυρίως η αγγλική γλώσσα είναι ότι κυριαρχεί σε παγκόσμιο επίπεδο και επίσης σχεδόν όλοι έρχονται σε επαφή μαζί της μέσα από τις ταινίες ή τη μουσική.

Δεν πρέπει να παραλειφθεί η αναφορά του γεγονότος ότι η γλώσσα των νέων έχει σχεδόν άμεση σχέση με την ποικιλία της γλώσσας η οποία αναφέρεται ως

slang/αργκό. Αυτή η γλωσσική ποικιλία αφορά σε μία ομάδα με λέξεις και εκφράσεις οι οποίες μεταβάλλονται και χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία ταυτότητας σε μία κοινωνική ομάδα. Το λεξιλόγιο της αργκό είναι ανεπίσημο και χρησιμοποιείται συνθηματικά, με αποτέλεσμα εύκολα να διαδίδεται αλλά και να εξαφανίζεται (Eble, 2004). Ένα ακόμη βασικό χαρακτηριστικό της αργκό είναι το γεγονός ότι δανείζεται λέξεις από ξένες γλώσσες, για να διαφοροποιηθεί. Τα κοινά στοιχεία της αργκό με τη γλώσσα των νέων είναι αρκετά και έτσι παρατηρείται η δημιουργία της αργκό γλώσσας των νέων ή youthslang(Ανδρουτσόπουλος, 2001; Χριστοπούλου, 2016).

Κεφάλαιο II

Βιβλιογραφική ανασκόπηση

Στάση έναντι της γλώσσας των νέων

Όπως έχει ήδη σημειωθεί η γλώσσα των νέων συντελεί σε μία γλωσσική ποικιλία η οποία χρησιμοποιείται κατά κόρον από άτομα νεαρής ηλικίας που έχουν μεταξύ τους στενούς δεσμούς με βασικό χαρακτηριστικό εκείνο του νεαρού της ηλικίας (Πολίτης & Κουρδής, 2016). Ένα ακόμη στοιχείο το οποίο πρέπει να αναφερθεί σχετικά με τη γλώσσα των νέων έγκειται στο γεγονός ότι διαφοροποιείται σε σημαντικό βαθμό από την πρότυπη, γλωσσική ποικιλία (Androutsopoulos & Georgakopoulou, 2008). Εφόσον λοιπόν η γλώσσα των νέων αποστασιοποιείται και διαφοροποιείται από άλλες γλωσσικές ποικιλίες, όπως είναι λογικό, αξιολογείται και συζητείται από την ερευνητική κοινότητα (Ανδρουτσόπουλος, Γλώσσα των νέων, 2001; Αρχάκης & Κονδύλη, 2004). Είναι χρήσιμο να σημειωθεί ότι τα άτομα νεαρής ηλικίας προσπαθούν να διατηρήσουν τη δική τους στάση και να χρησιμοποιήσουν τα δικά τους γλωσσικά ιδιώματα και ταυτόχρονα τα άτομα μεγαλύτερης ηλικίας (ενήλικες) συγκρούονται μαζί τους και με τη νεανική κουλτούρα τους (Φτερνιάτη, Τσάμη, & Αρχάκης, 2016).

Η αξιολόγηση της γλώσσας των νέων λαμβάνει χώρα όχι μόνο από τα μέλη της ερευνητικής κοινότητας αλλά και από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Αυτό συμβαίνει, καθώς αυτά τα μέσα μπορεί να χρησιμοποιούν μία ανεπίσημη γλωσσική ποικιλία μέσω της αναμετάδοσης μηνυμάτων και απόψεων αναφορικά με τον κοινωνικό νόημα και το βαθμό χρήσης της (Στάμου, Αρχάκης, & Πολίτης, 2016). Σε ένα πρώτο επίπεδο τα άτομα νεαρής ηλικίας έχουν μία θετική στάση έναντι της γλωσσικής ποικιλίας την οποία χρησιμοποιούν προσδίδοντάς της ένα μεγάλο κύρος (Ανδρουτσόπουλος, 2001). Για αυτά τα άτομα, η μη πρότυπη γλωσσική ποικιλία που χρησιμοποιούν είναι ιδιαίτερη και αποτελεί το βασικό μέσο έκφρασής τους και επικοινωνίας τους με την ομάδα στην οποία εντάσσονται. Την ίδια στιγμή η γλώσσα των νέων μπορεί να

συμβάλλει προς την κατεύθυνση της δημιουργίας μίας απόστασης ανάμεσα στους ενήλικες της ευρύτερης κοινωνίας και της νεανικής κουλτούρας τους. Δεν πρέπει να παραλειφθεί η αναφορά του γεγονότος ότι η γλώσσα των νέων έχει μεγάλη σημασία για τους ίδιους, καθώς αποτελεί το μέσο ένταξης και αποδοχής τους σε μία ομάδα και ταυτόχρονα αποτελεί ένα συνδεδετικό κρίκο με τους συνομήλικούς τους (Darvin, 2016).

Στον αντίποδα υπάρχουν οι ομάδες των ενηλίκων (γονείς, εκπαιδευτικοί), που κατακρίνουν τη χρήση της γλώσσας των νέων εκφράζοντας έτσι την αρνητική στάση τους. Αυτό το γεγονός μπορεί να οφείλεται στις ύβρεις που υπάρχουν στη γλώσσα των νέων ακόμη και για μορφή χαιρετισμού ή προσφώνησης ή στην έκταση του λεξιλογίου της (Βελουδής, 2001). Επιπλέον, οι ομάδες των ενηλίκων, όταν αξιολογούν τη γλώσσα των νέων επικεντρώνονται στις παρεμβάσεις στην πρότυπη γλωσσική ποικιλία με την οποία δημιουργούνται οι λέξεις της, στη σημασία τους, στην ελαστικότητά της σε όρους συντακτικού αλλά και στα δάνειά της από άλλες γλώσσες. Δεν πρέπει να παραλειφθεί η αναφορά του γεγονότος ότι αρκετές από τις ενστάσεις έναντι της γλώσσας των νέων οφείλονται και στις δυσμενείς προβλέψεις οι οποίες συμβαίνουν για το μέλλον της πρότυπης ελληνικής γλώσσας (Φραγκουδάκη, 2001). Όπως έχει αναφέρει ο Βελούδης (2001) στο έργο του, οι ενήλικες έχουν μία συντηρητική στάση έναντι της γλώσσας των νέων, χωρίς να αναγνωρίζουν τη δημιουργικότητά της. Έτσι, η στάση που τηρούν δείχνει ότι προωθείται η ιδέα ότι η πρότυπη γλωσσική ποικιλία είναι ανώτερη (Milroy, 2001).

Οπότε, εάν γίνει αποδεκτή αυτή η ιδέα, φαίνεται ότι κάθε γλωσσική ποικιλία η οποία αποκλίνει από την πρότυπη δημιουργεί εμπόδια στην ομοιογενοποίηση της κοινωνίας όσον αφορά στη γλώσσα (Milroy, 2001). Οι ενήλικες οι οποίοι τηρούν μία παρόμοια στάση αναφέρουν ότι η γλώσσα των νέων αποτελεί μία μορφή απειλής έναντι της ελληνικής γλώσσας, με αποτέλεσμα να καταβάλλουν προσπάθειες, για να την προστατεύσουν. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να αντιτάσσονται έναντι της γλώσσας των νέων και στον χαρακτήρα της ανανέωσης που φέρουν οι ιδιωματισμοί των νέων, καθώς με αυτόν τον τρόπο απομακρύνονται από το ιδεατό που πρεσβεύει η πρότυπη γλωσσική ποικιλία (Παναγιωτίδης, 2013). Καθίσταται σαφές ότι αγνοείται το γεγονός ότι μία

αλλαγή στη γλωσσική ποικιλία μπορεί να είναι και απαραίτητη ούτως, ώστε να επιβιώσει η ελληνική γλώσσα και να καλυφθούν οι συνεχώς αυξανόμενες ανάγκες της επικοινωνίας των χρηστών της (Φραγκουδάκη, 2001).

Ένα ακόμη στοιχείο αρνητικής κριτικής της γλώσσας των νέων έγκειται στον υψηλό βαθμό δανείων από τις άλλες γλώσσες. Πρέπει να αναφερθεί ξανά ότι οι νέοι στη γλωσσική ποικιλία που υιοθετούν συχνά χρησιμοποιούν λέξεις από άλλες γλώσσες και κυρίως από την αγγλική (Androutsopoulos & Georgakopoulou, 2008). Οι ενήλικες αντιδρούν έναντι αυτού του γεγονότος τονίζοντας ότι με τον δανεισμό ξένων λέξεων φθείρεται η ελληνική, πρότυπη γλωσσική ποικιλία, η οποία τελικά υποδουλώνεται στις ξένες γλώσσες (όπως στην αγγλική) (Αναστασιάδη-Συμεωνίδη, 2001). Παράλληλα, ο δανεισμός ξένων λέξεων από τη γλώσσα των νέων υποδηλώνει για τους επικριτές της τη φθορά του ελληνικού πολιτισμού, ενώ στην πραγματικότητα αυτό το φαινόμενο είναι φυσιολογικό και συμβαίνει στην πλειοψηφία των ξένων γλωσσών (Παναγιωτίδης, 2013). Σε αυτό το σημείο κρίνεται αναγκαία η αναφορά του γεγονότος ότι η γλώσσα των νέων λαμβάνει ένα σημαντικό βαθμό ανατροφοδότησης από τη δημιουργικότητα που τη διακρίνει (Βελουδής, 2001). Το στοιχείο της δημιουργικότητας είναι ικανό να διαφοροποιήσει τη γλώσσα των νέων ως μία κοινωνιόλεκτος από την πρότυπη γλωσσική ποικιλία και έτσι να δημιουργηθούν ποικίλες αποκλίσεις, οι οποίες αναγνωρίζονται ως λάθη (Παναγιωτίδης, 2013).

Σύμφωνα με τον Παναγιωτίδη (2013), οι ενήλικες αγνοούν το γεγονός ότι αποτελεί φυσικό φαινόμενο η παρουσία αποκλίσεων στις γλωσσικές ποικιλίες. Τα γλωσσικά λάθη ή οι αποκλίσεις είναι σημαντικό να υπάρχουν, ώστε να συμβαίνουν αλλαγές στην κάθε γλωσσική ποικιλία (Θεοφανοπούλου-Κοντού, 2001). Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης τα οποία αναφέρθηκαν προηγουμένως υπάρχουν στιγμές στις οποίες μπορεί να εκδηλώνουν θετική στάση απέναντι στη γλώσσα των νέων και άλλοτε μία αρνητική στάση. Η θετική στάση έγκειται στο γεγονός ότι γίνεται αποδεκτό το στοιχείο της δημιουργικότητας της γλώσσας των νέων, ενώ η αρνητική στάση έγκειται στην ιδεολογία των ενηλίκων που έχει ήδη παρουσιαστεί (Ανδρουτσόπουλος, 2010). Είναι σύνηθες στην Ελλάδα η γλώσσα των νέων να στιγματίζεται από τα μέσα μαζικής

ενημέρωσης, τα οποία τείνουν να την παρουσιάζουν ως δυσνόητη (Φτερνιάτη, Τσάμη, & Αρχάκης, 2016). Ωστόσο, η γλώσσα των νέων δεν μπορεί να αξιοποιηθεί από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και έτσι η πραγματικότητά της δεν μπορεί να παρουσιαστεί. Αντ' αυτού τα μέσα μαζικής ενημέρωσης τείνουν να εξυπηρετούν συγκεκριμένους σκοπούς και προωθούν την ομοιογενοποίηση της γλωσσικής ποικιλίας (Στάμου, Αρχάκης, & Πολίτης, 2016).

Γλωσσικές επιλογές των νέων μέσα από το διαδίκτυο

Κατά τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μία ραγδαία τεχνολογική πρόοδος, γεγονός το οποίο έχει οδηγήσει στην ευρεία χρήση του διαδικτύου και των εφαρμογών που το υποστηρίζουν. Σχεδόν η πλειοψηφία των ατόμων χρησιμοποιούν τις εφαρμογές του διαδικτύου στην καθημερινότητά τους. Τα άτομα νεαρής ηλικίας είναι μεγαλύτεροι αποδέκτες αυτής της αλματώδους τεχνολογικής προόδου, με αποτέλεσμα να συμμετέχουν σε αυτήν σε κάθε πτυχή της καθημερινότητάς τους, όπως είναι η διασκέδαση ή η εκπαίδευση. Αυτή η περίοδος συχνά αναφέρεται ως «συμμετοχή των νέων στη διαδικτυακή εποχή» (Androutsopoulos, 2006) και σχετίζεται έντονα με την υψηλή επισκεψιμότητα των νέων σε διαδικτυακούς ιστότοπους, όπου μπορούν να παρακολουθήσουν βίντεο, να ακούσουν μουσική ή να επικοινωνήσουν (Χοντολίδου, 1999). Ο Androutsopoulos (2014) στο έργο του έχει τονίσει ότι οι ιστότοποι όπου αλληλοεπιδρούν οι νέοι και επικοινωνούν έχουν άμεση σχέση με τις δραστηριότητες που επιλέγουν να εκτελέσουν όταν δε χρησιμοποιούν το διαδίκτυο.

Τα ενδιαφέροντα των ατόμων νεαρής ηλικίας είναι λίγο πολύ γνωστά και αφορούν σε ταινίες του αμερικάνικου κυρίως κινηματογράφου ή σε ξενόγλωσσες τηλεοπτικές σειρές, σε μουσική ή σε ηλεκτρονικά/διαδικτυακά παιχνίδια. Η ομιλία τους και ο τρόπος επικοινωνίας των νέων επηρεάζεται σε σημαντικό βαθμό από τον βαθμό χρήσης του διαδικτύου. Ωστόσο, η έκθεση των νέων ατόμων σε ξένες γλώσσες και κυρίως στην αγγλική γλώσσα έχει ως άμεση

επίπτωση την εκμάθηση αυτής της γλώσσας ως παγκόσμιας²(Harissi, 2010). Είναι χρήσιμο να σημειωθεί ότι αυτή η τάση είχε ως αναπόφευκτο αποτέλεσμα τη χρήση στοιχείων της αγγλικής γλώσσας στην καθημερινότητα των νέων ατόμων (Archakis & Tzanne, 2009). Ένα ακόμη στοιχείο σχετικά με το διαδίκτυο αφορά στο γεγονός ότι περιορίζει τις χρονοαποστάσεις, με αποτέλεσμα άτομα με διαφορετική γλώσσα, εθνικότητα, κουλτούρα και φυλή να επικοινωνούν μεταξύ τους με άμεσο τρόπο (Crystal, 2006). Η αμεσότητα της επικοινωνίας που πρεσβεύει το διαδίκτυο και το γεγονός ότι αφορά σε ένα δίκτυο με παγκόσμιο χαρακτήρα διαμορφώνουν ένα πολύγλωσσο περιβάλλον, εύκολα προσβάσιμο από όλους όσους έρχονται σε επαφή (Cressman, Callister, Robinson, & Near, 2009).

Οι Leppänen & Peuronen (2012) στο έργο τους ανέφεραν ότι η κυρίαρχη γλώσσα στο διαδικτυακό περιβάλλον είναι η αγγλική, η οποία χρησιμοποιείται και στην επικοινωνία μεταξύ των χρηστών του. Ένα ενδιαφέρον στοιχείο σχετικά με τη χρήση της γλώσσας στο διαδίκτυο αφορά στο γεγονός ότι οι χρήστες του έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν και γλώσσες που δε γνωρίζουν καλά και δεν αποτελούν τις μητρικές τους (Leppänen & Peuronen, 2012). Όπως έχουν σημειώσει οι Androutsopoulos & Georgakopoulou (2008) το γεγονός της χρήσης της αγγλικής γλώσσας στο διαδικτυακό περιβάλλον, όπου αυτή η γλώσσα δεν είναι η μητρική για όλους τους χρήστες ή δεν είναι η επίσημη, αφορά στο βασικό αντικείμενο μελέτης στα πλαίσια των δανειών της κάθε γλώσσας. Είναι απαραίτητο να σημειωθεί ότι με τη χρήση της αγγλικής γλώσσας παράλληλα υιοθετούνται στοιχεία όπως είναι λέξεις ή και ολόκληρες προτάσεις από τους χρήστες (Koutsogiannis, 2015). Ωστόσο, αυτό δεν αποτελεί ένα αποκλειστικό προνόμιο της αγγλικής γλώσσας, αλλά κάτι ανάλογο συμβαίνει και με τη γερμανική γλώσσα (Androutsopoulos, 2014) όπως και με την ισπανική γλώσσα (McClure, 1998).

Τα τελευταία χρόνια αρχίζει να γνωρίζει μεγάλο ενδιαφέρον το φαινόμενο της πολυγλωσσίας στο διαδίκτυο και κυρίως στους ιστότοπους κοινωνικής δικτύωσης (Leppänen & Peuronen, 2012). Ωστόσο, είναι χρήσιμο να σημειωθεί ότι έχουν παγιωθεί πλέον καινούργιες θεωρίες σχετικά με τη γλώσσα, όπως

²Lingua franca

είναι η πολυγλωσσία(Koutsogiannis, 2015), η μετρογλωσσία και η διαγλωσσικότητα (Garcia & Wei, 2013). Ο Jørgensen (2008) στη μελέτη του έχει αναφέρει ότι η χρήση διαφόρων γλωσσικών στοιχείων από ποικίλες γλώσσες, είτε από τη μητρική είτε από άλλες, δεν πρέπει να είναι απαγορευτική αλλά να θεωρείται ως ένα φυσιολογικό φαινόμενο και μέρος της φύσης του ατόμου. Ο δανεισμός γλωσσικών στοιχείων από άλλες γλώσσες αποτελεί μία συνηθισμένη πρακτική ανάμεσα σε άτομα νεαρής ηλικίας, τα οποία μπορεί να επικοινωνούν με συνομηλικούς τους που έχουν διαφορετική μητρική γλώσσα και να ανταλλάσσουν τις απόψεις τους σχετικά με τα ενδιαφέροντά τους (Jørgensen, 2008).

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι νέοι, όταν δανείζονται γλωσσικά στοιχεία από άλλες γλώσσες, είναι πολύ πιθανό να μη γνωρίζουν τον σωστό τρόπο χρήσης τους και αυτό, επειδή απλώς έρχονται σε επαφή με μία ξένη γλώσσα (Jørgensen, 2008). Είναι εύκολα κατανοητό ότι είναι δύσκολο για τον κάθε χρήστη της γλώσσας να την γνωρίζει καλά έχοντας διδαχθεί αυτή τη γλώσσα. Οπότε, η χρήση της ξένης γλώσσας έγκειται αποκλειστικά στη χρήση στοιχείων τα οποία διευκολύνουν την επικοινωνία των χρηστών(Crystal, 2006). Ο γραπτός λόγος, ο οποίος χρησιμοποιείται στην επικοινωνία στο διαδικτυακό περιβάλλον, συντελεί στην εμφάνιση ποικίλων επιλογών σχετικά με τη γλώσσα του κάθε χρήστη. Ειδικότερα, με αυτόν τον τρόπο ο γραπτός λόγος στο διαδίκτυο προσλαμβάνει έναν χαρακτήρα περισσότερο προφορικό σε μία προσπάθεια να γίνει μίμηση του προφορικού λόγου (Soffer, 2010).

Γλωσσικές επιλογές των νέων μέσα από το τηλεοπτικά προγράμματα

Τα τηλεοπτικά προγράμματα αντλούν στοιχεία από κοινωνικούς και γλωσσικούς πόρους αλλά και από άλλες μορφές λόγου οι οποίες εκπροσωπούν τη μαζική κουλτούρα. Επίσης, έχουν την ικανότητα να προχωρούν στην αναπαραγωγή γλωσσικών ή και κοινωνικών στερεοτύπων τα οποία ασκούν σημαντική επιρροή στη γλώσσα (Πολίτης, 2014). Ο Coupland (2007) στο έργο του ανέφερε ότι η κοινωνική και γλωσσική ποικιλία των τηλεοπτικών προγραμμάτων άρχισε να εξετάζεται κατά τα τελευταία 20 έτη. Αυτό συνέβη

εξαιτίας της αρνητικής αντίληψης έναντι των γλωσσικών στοιχείων της μαζικής κουλτούρας και των τηλεοπτικών προγραμμάτων, τα οποία έθεταν υπό αμφισβήτηση την ορθή χρήση της γλώσσας (Coupland, 2007). Οι κοινωνικές αλλαγές οι οποίες έχουν λάβει χώρα οδήγησαν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης στο να αξιοποιήσουν διαλέκτους σε κάθε μορφή τηλεοπτικής παρουσίας, όπως για παράδειγμα οι τηλεοπτικές σειρές, οι εκπομπές ή οι διαφημίσεις. Με αυτόν τον τρόπο διαμορφώθηκε ένας ετερόκλητος λόγος στόχος του οποίου ήταν να προσεγγίσει άτομα από διαφορετικές ομάδες αποσκοπώντας στη δημιουργία μίας αυθεντικότητας (Androutsopoulos, 2010).

Αυτή η τάση των μέσων μαζικής ενημέρωσης είχε ως αποτέλεσμα να χαθεί το κοινωνικό και το γλωσσικό ενδιαφέρον στην προσπάθεια αναπαράστασης κάθε διαλέκτου στην τηλεόραση. Επίσης, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης προσπαθούν να δημιουργήσουν μία δική τους εκδοχή σχετικά με τη χρήση της γλώσσας και την πραγματικότητα (Coupland, 2007). Αξίζει να σημειωθεί ότι η γλώσσα των νέων χρησιμοποιείται κατά κόρον από τα τηλεοπτικά προγράμματα και κατ' επέκταση από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης (Stamou, 2012). Μόνο ένας μικρός αριθμός ερευνών έχει απασχοληθεί με τη γλώσσα των νέων και τον τρόπο με τον οποίο αυτή χρησιμοποιείται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και συγκεκριμένα από τις διαφημίσεις (Stamou, 2012) ή από τα τηλεοπτικά προγράμματα (Saltidou & Stamou, 2014). Επίσης, έχουν πραγματοποιηθεί και λίγες έρευνες στον τομέα των σπουδών της δημοσιογραφίας όπου διερευνήθηκε η χρήση της γλώσσας των νέων από τα τηλεοπτικά προγράμματα ή από τις ταινίες (García-Muñoz & Fedele, 2011; Stern, 2005).

Η γλώσσα η οποία χρησιμοποιείται στα τηλεοπτικά προγράμματα υπόκειται στον έλεγχο ενήλικων ατόμων, ενώ το κοινό τους είναι γενικό, χωρίς να περιορίζονται σε κάποια συγκεκριμένη ηλικιακή ομάδα. Έτσι, επικρατεί μία τάση, ώστε η γλώσσα των νέων η οποία παρουσιάζεται να στηρίζεται σε στερεότυπα και να κυριαρχεί η αντίληψη ότι αυτή η γλώσσα αποτελεί μία ατελή, γλωσσική εμπειρία. Παρά το γεγονός ότι καταβάλλονται σημαντικές προσπάθειες για την παρουσίαση της γλωσσικής πραγματικότητας της γλώσσας των νέων, το αποτέλεσμα είναι να στιγματίζονται κάποιες κοινωνικές ομάδες (García-Muñoz & Fedele, 2011). Οι Heintz-Knowles (2000) στην έρευνά

τους εξέτασαν τον τρόπο με τον οποίο παρουσιάζεται η γλώσσα των νέων σε αμερικάνικα τηλεοπτικά προγράμματα. Εκεί, τα άτομα νεαρής ηλικίας φαίνεται ότι δε διαχωρίζονται ως κοινωνική ομάδα, όπως συμβαίνει στην πραγματικότητα. Αυτή η κοινωνική ομάδα παρουσιάζεται ως ανέμελη, χωρίς να αντιμετωπίζει ιδιαίτερους κοινωνικούς προβληματισμούς, να ασχολείται με το ζήτημα της αποδοχής από άτομα ίδιας ηλικίας, τη φιλία, τις οικογενειακές σχέσεις(Heintz-Knowles, 2000).

Αντίστοιχα, στη δική τους μελέτη οι Cressman, Callister, Robinson & Near (2009) ανέφεραν ότι στα τηλεοπτικά προγράμματα δε χρησιμοποιούνται υβριστικές εκφράσεις ως μέρος της γλώσσας των νέων. Οι Archakis, Lampropoulou, Tsakona & Tsami (2015) δήλωσαν ότι ο λόγος των τηλεοπτικών προγραμμάτων στην ουσία αναπαράγει το ύφος της πρότυπης γλωσσικής ποικιλίας. Επίσης, τα στερεότυπα της γλωσσικής ποικιλίας μπορεί να μεταφράζονται μέσα από το χιούμορ και έτσι μετριάζεται η αρνητική στάση έναντι της γλώσσας των νέων (Archakis, Lampropoulou, Tsakona, & Tsami, 2015). Η κριτική η οποία ασκείται έναντι των νέων σχετίζεται κυρίως με τον τρόπο ζωής τους, την εμφάνισή τους, τα ρούχα που επιλέγουν και την ανωριμότητα που θεωρείται ότι τους διακρίνει. Κατά κύριο λόγο οι νέοι διακρίνονται για τη χαλαρότητά τους και τη νωθρότητά τους, ενώ επιλέγουν να διασκεδάζουν από το να διαβάζουν (Stamou, 2012). Φαίνεται λοιπόν ότι, παρά τις προσπάθειες να γίνει αναπαράσταση της γλώσσας των νέων από τα τηλεοπτικά προγράμματα, καταλήγει τελικά στον στιγματισμό αυτής της γλωσσικής ποικιλίας και εν συνεχεία και της κοινωνικής ομάδας που τη χρησιμοποιεί (Archakis, Lampropoulou, Tsakona, & Tsami, 2015; Πολίτης & Κουρδής, 2016).

Κεφάλαιο III

Ερευνητική μεθοδολογία

Σκοπός της έρευνας

Οι νέοι είναι αποδέκτες πολλών ερεθισμάτων με αποτέλεσμα συνεχώς να εμπλουτίζουν τη γλώσσα που χρησιμοποιούν για την επικοινωνία τους. Όπως έχει ήδη σημειωθεί, αυτό το γεγονός έχει αποτελέσει την αφορμή για την πραγματοποίηση έντονου διαλόγου σχετικά με το πόσο αποδεκτές γίνονται οι νεανικές διάλεκτοι και εάν είναι δυνατό να οδηγήσουν στην παρακμή της ελληνικής γλώσσας. Τις έντονες αντιδράσεις έρχεται να τις αντισταθμίσει η ομάδα των εκπαιδευτικών που υποστηρίζει ότι η παρουσίαση νέων διαλέκτων από τους νέους αποτελεί ένδειξη της εφευρετικότητας και της δημιουργικότητάς τους. Αυτές οι αποκλίσεις και οι αντιδράσεις αποτέλεσαν και την αφορμή για την πραγματοποίηση αυτής της έρευνας σχετικά με τη χρήση της γλώσσας των νέων και της έντονης παρουσίας της στα πλαίσια της εκπαιδευτικής κοινότητας. Η βιβλιογραφική ανασκόπηση η οποία πραγματοποιήθηκε έδειξε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί σημαντικός όγκος έρευνας σχετικά με τη χρήση της γλώσσας των νέων στην εκπαίδευση αλλά ούτε και με τη στάση που μπορεί να τηρούσαν οι εκπαιδευτικοί.

Για αυτούς τους λόγους θεωρήθηκε χρήσιμο να εκπονηθεί η παρούσα πρωτογενής, ποσοτική έρευνα, ώστε να καλύψει το βιβλιογραφικό κενό που είχε εντοπιστεί. Η έρευνα στόχευε σε εκπαιδευτικούς της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης οι οποίοι λειτουργούσαν σε εκπαιδευτικές μονάδες της Βορείου Ελλάδας. Τα αποτελέσματα στα οποία θα οδηγούσε αυτή η έρευνα θα μπορούσαν να φανούν χρήσιμα σε κάθε μελλοντικό ερευνητή, εκπαιδευτικό ή υπεύθυνο χάραξης πολιτικής στον τομέα της ελληνικής εκπαίδευσης. Τα ερευνητικά ερωτήματα τα οποία έπρεπε να απαντηθούν μετά την ολοκλήρωση αυτής της έρευνας ήταν τα εξής:

1. Ποιος ήταν ο βαθμός χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης;
2. Ποιοι ήταν οι βασικοί λόγοι χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης;
3. Ποιες θα μπορούσαν να είναι οι επιπτώσεις της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης;
4. Ποια ήταν η στάση των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές;
5. Ποιοι παράγοντες των δημογραφικών χαρακτηριστικών φάνηκε να επηρεάζουν τη στάση των εκπαιδευτικών ή τα συναισθήματα που δημιουργούσαν έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης;

Μέθοδος συγκέντρωσης δεδομένων

Πριν την πραγματοποίηση της έρευνας πραγματοποιήθηκε μία αναζήτηση αναφορών και πηγών σχετικά με τη γλώσσα των νέων και τη χρήση της τόσο στη διεθνή όσο και στην εγχώρια βιβλιογραφία. Για να συμβεί αυτό, χρησιμοποιήθηκαν κάποια κριτήρια τα οποία θεωρήθηκε ότι θα βοηθούσαν προς αυτήν την κατεύθυνση. Έτσι, εφαρμόστηκαν κάποια κριτήρια αναζήτησης των βιβλιογραφικών αναφορών τα οποία έπρεπε να ικανοποιούνται, για να καταλήξει η ερευνήτρια στη χρήση των αναφορών. Αυτά τα κριτήρια τα οποία εφαρμόστηκαν και έπρεπε να ικανοποιηθούν ήταν τα εξής::

1. Οι λέξεις-κλειδιά στην αγγλική και στην ελληνική γλώσσα, οι οποίες έπρεπε να ήταν συναφείς με το αντικείμενο αυτής της έρευνας
2. Ο χρόνος δημοσίευσης των αναφορών/πηγών, ο οποίος έπρεπε να ήταν μετά το 2000. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να είχαν χρησιμοποιηθεί πηγές οι οποίες είχαν δημοσιευθεί πριν από το 2000
3. Η δυνατότητα δωρεάν μεταφόρτωσης των αναφορών/πηγών ή δυνατότητα δωρεάν πρόσβασης σε αυτές για ηλεκτρονική ανάγνωση.

Σε αυτό το σημείο είναι απαραίτητο να αναφερθεί ότι οι λέξεις κλειδιά οι οποίες είχαν χρησιμοποιηθεί για τον εντοπισμό των κατάλληλων αναφορών/πηγών ήταν:

- Γλωσσικός δανεισμός (λέξεις δάνεια) ή linguistic borrowing (loanwords)
- Γλώσσα των νέων ή youth language
- Γλωσσική ταυτότητα ή linguistic identity
- Γλωσσική ποικιλία ή social diversity
- (Δευτεροβάθμια) Εκπαίδευση ή (secondary) education
- Εκπαιδευτικός ή teacher
- Κοινωνική γλωσσική ποικιλία ή social linguistic diversity
- Κοινωνιόλεκτος ή sociolect
- Μαθητής ή student
- Στάση ή attitude.

Οι παραπάνω λέξεις-κλειδιά δε χρησιμοποιούνταν μεμονωμένα αλλά συνδυαστικά και σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να χρησιμοποιούνταν και παράγωγα αυτών. Για παράδειγμα, «η στάση έναντι της γλώσσας των νέων» ή «attitude towards youth language» ή «η χρήση της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης» ή «the use of youth language from secondary school students». Εφόσον εντοπίζονταν οι αναφορές/πηγές αυτές, αποθηκεύονταν και αξιολογούνταν ως προς την ικανοποίηση των παραπάνω κριτηρίων. Στη συνέχεια γινόταν μία ανάγνωση της περίληψης των αναφορών/πηγών και επιχειρούνταν ο εντοπισμός συνάφειας με το θέμα της έρευνας. Μετά την ικανοποίηση και αυτού του σταδίου η αναφορά/πηγή αποθηκεύονταν σύμφωνα με τη θεματολογία της για χρήση στο κατάλληλο σημείο στη συγγραφή της έρευνας. Σε αυτό το στάδιο της έρευνας επιχειρήθηκε η θεωρητική πλαισίωση του θέματος της μελέτης, ενώ παράλληλα εντοπίστηκαν και εκείνα τα σημεία τα οποία έπρεπε να εξεταστούν από αυτήν.

Έτσι, εφόσον είχαν εντοπιστεί τα σημεία που έπρεπε να διερευνηθούν περαιτέρω, έγινε μία αναζήτηση για τον εντοπισμό του κατάλληλου ερευνητικού εργαλείου (ερωτηματολόγιο), το οποίο θα μπορούσε να στηρίξει τη διεξαγωγή της ποσοτικής έρευνας. Η παρουσίαση του ερωτηματολογίου θα γίνει σε

επόμενη ενότητα, ενώ αναλυτικά μπορεί να έρθει σε επαφή μαζί του ο αναγνώστης στο Παράρτημα αυτής της έρευνας. Η διανομή του ερωτηματολογίου πραγματοποιήθηκε με ηλεκτρονικό τρόπο μέσω της δυνατότητας που προσέφερε το GoogleForms. Η επιλογή αυτής της μεθόδου διανομής ήταν εξαιτίας της αμεσότητας και της ευκολίας που μπορούσε να προσφέρει ως προς τη συγκέντρωση του απαιτούμενου αριθμού του δείγματος. Το ερωτηματολόγιο είχε αναρτηθεί στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ή αποστέλλονταν στις διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης των Περιφερειών Γρεβενών και Κοζάνης. Δεν πρέπει να παραλειφθεί η αναφορά του γεγονότος ότι το ερωτηματολόγιο συνόδευε μία ενημερωτική επιστολή όπου ο κάθε υποψήφιος συμμετέχοντας λάμβανε γνώση των λόγων εκπόνησης της έρευνας και της σημασία της.

Μέθοδος εκτίμησης δεδομένων

Η εκτίμηση των δεδομένων πραγματοποιήθηκε με τη χρήση του στατιστικού πακέτου SPSS v.22. Το εν λόγω πακέτο αποτελεί μία αξιόπιστη λύση για την εκτίμηση δεδομένων, το οποίο χρησιμοποιείται κατά κόρον από ερευνητές διαφορετικών επιστημονικών πεδίων. Οι κυριότεροι λόγοι για τους οποίους συμβαίνει αυτό είναι ότι η εκτίμηση των δεδομένων οδηγεί σε έγκυρα και αξιόπιστα αποτελέσματα. Επίσης, διαθέτει ένα περιβάλλον ιδιαίτερα φιλικό προς τον χρήστη, γεγονός το οποίο υποδηλώνει και την ευκολία χρήσης του. Ένα ακόμη θετικό στοιχείο σχετικά με τη χρήση του SPSS είναι το γεγονός ότι ο κάθε χρήστης μπορεί να το αποκτήσει δωρεάν και να το εγκαταστήσει προς χρήση σε οποιοδήποτε μέσο έχει στη διάθεσή του. Αναφορικά με την εκτίμηση των δεδομένων, για τους σκοπούς εκπόνησης αυτής της έρευνας υιοθετήθηκε η μέθοδος εκτίμησης των σχετικών συχνοτήτων όπως επίσης και των μέτρων θέσης (μέση τιμή) και διασποράς (τυπική απόκλιση) της περιγραφικής στατιστικής. Τέλος, πραγματοποιήθηκε ο έλεγχος κανονικότητας των μεταβλητών κατά Kolmogorov-Smirnov και Shapiro-Wilk. Εφόσον οι μεταβλητές δεν ακολουθούσαν την κανονική κατανομή, επιλέχθηκαν και

εφαρμόστηκαν οι μη-παραμετρικοί έλεγχοι Mann-WhitneyTestή Kruskal-WallisTest.

Πίνακας 1: Μεθοδολογία για την εκτίμηση των δεδομένων της έρευνας

	Μέθοδος	Κατηγορία ερωτήσεων
Εκτίμηση συχνοτήτων	σχετικών	Δημογραφικά χαρακτηριστικά Ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής
Περιγραφική στατιστική	Μέτρα θέση και διασποράς	Ερωτήσεις της διαβαθμισμένης κλίμακας 5 ScaleRateLikert
Έλεγχος κανονικότητας	Kolmogorov-Smirnov και Shapiro-Wilk	Ερωτήσεις της διαβαθμισμένης κλίμακας 5 ScaleRateLikert
Κανονική κατανομή	Παραμετρικός έλεγχος t-test Anova analysis	
Μη κανονική κατανομή	Μη παραμετρικός έλεγχος Mann-WhitneyTest Kruskal-Wallis Test	Φύλο και ερωτήσεις της διαβαθμισμένης κλίμακας 5 Scale Rate Likert Ηλικία και ερωτήσεις της διαβαθμισμένης κλίμακας 5 Scale Rate Likert

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Ερευνητικό εργαλείο

Ένα στοιχείο το οποίο πρέπει να αναφερθεί σχετικά με το ερευνητικό εργαλείο είναι ότι ήταν το αποτέλεσμα δανεισμού από την εγχώρια βιβλιογραφία και συγκεκριμένα είχε χρησιμοποιηθεί από τις έρευνας των Μπολάκη (2020) και Πιστόλη (2017). Το ερευνητικό εργαλείο που χρησιμοποιήθηκε για τη συγκέντρωση των δεδομένων της έρευνας αποτελούνταν από τις τρεις ενότητες εκ των οποίων:

1. Η πρώτη αφορούσε τα δημογραφικά χαρακτηριστικά και περιλάμβανε συνολικά έξι ερωτήσεις, όπως το φύλο, η ηλικία, το εκπαιδευτικό επίπεδο, τα έτη προϋπηρεσίας στην εκπαίδευση, το σχολείο διδασκαλίας και η περιφέρεια έδρας του σχολείου
2. Η δεύτερη αφορούσε τη χρήση της γλώσσας των νέων και συνολικά περιλάμβανε πέντε ερωτήσεις, μεταξύ των οποίων βρισκόταν η πιθανότητα να υπήρχαν μαθητές οι οποίοι χρησιμοποιούσαν τη γλώσσα των νέων στις τάξεις διδασκαλίας των εκπαιδευτικών. Εάν συνέβαινε αυτό, έπρεπε να προσδιορίσουν πότε χρησιμοποιούνταν, εάν οι μαθητές οι οποίοι χρησιμοποιούσαν τη γλώσσα των νέων έτειναν να σημειώνουν χαμηλές επιδόσεις στις εξετάσεις και γενικότερα στις γραπτές δοκιμασίες, εάν στους εκπαιδευτικούς άρεσε οι μαθητές τους να χρησιμοποιούν τη γλώσσα των νέων εντός του σχολικού περιβάλλοντος και για ποιο λόγο μπορεί να θεωρούσαν ότι χρησιμοποιούνταν η γλώσσα των νέων από τους μαθητές
3. Η τρίτη αφορούσε τη στάση των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της γλώσσας των νέων, η οποία περιλάμβανε συνολικά έξι ερωτήσεις, μέσα από τις οποίες εξετάζονταν εάν η γλώσσα των νέων αποτελούσε μία γλωσσική ποικιλία με χαμηλό κύρος, η έκφραση της σύμφωνης ή της αντίθετης γνώμης των εκπαιδευτικών σχετικά με κάποιες προτάσεις αναφορικά με τη γλώσσα των νέων, εάν οι εκπαιδευτικοί θεωρούσαν ότι η χρήση της γλώσσας των νέων εντός του περιβάλλοντος του σχολείου ή της τάξης θεωρούσαν ότι ήταν σημαντική στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, ποια ήταν τα συναισθήματα τα οποία δημιουργούνταν στους εκπαιδευτικούς, όταν έρχονταν αντιμέτωποι με

ένα γραπτό κείμενο όπου υπήρχαν εκφράσεις της γλώσσας των νέων, ποια ήταν η γνώμη τους σχετικά με τη γλώσσα των νέων σε συγκεκριμένες καταστάσεις και εάν οι γνώσεις των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της γλώσσας των νέων είχαν αποκτηθεί κατά τη διάρκεια των σπουδών τους και αυτό αποτελούσε ένα παράγοντα για τη διαμόρφωση της στάσης τους έναντι αυτής.

Όλες οι ερωτήσεις ήταν γραμμένες σε απλή και κατανοητή γλώσσα και ανήκαν στην κατηγορία των ερωτήσεων κλειστού τύπου. Ειδικότερα, οι ερωτήσεις του ερωτηματολογίου ήταν της μορφής πολλαπλής επιλογής ή της διαβαθμισμένης κλίμακας 5 ScaleRateLikert (1= Συμφωνώ Απόλυτα, 2= Συμφωνώ, 3= Ουδέτερος/η, 4= Διαφωνώ, 5= Διαφωνώ Απόλυτα ή 1= Πάρα Πολύ, 2= Πολύ, 3= Μέτρια, 4= Λίγο, 5= Καθόλου). Ο συνολικός χρόνος συμπλήρωσης του ερευνητικού εργαλείου δεν ξεπερνούσε τα 10 λεπτά, ενώ οι συμμετέχοντες στην έρευνα μπορούσαν να έλθουν σε επικοινωνία με την ερευνήτρια σε περίπτωση όπου είχαν κάποια απορία για τη διαδικασία ή κάποιο ερώτημα θεωρούνταν δυσνόητο. Το ερευνητικό εργαλείο βρίσκεται στη διάθεση του αναγνώστη στο Παράρτημα Ι αυτής της έρευνας.

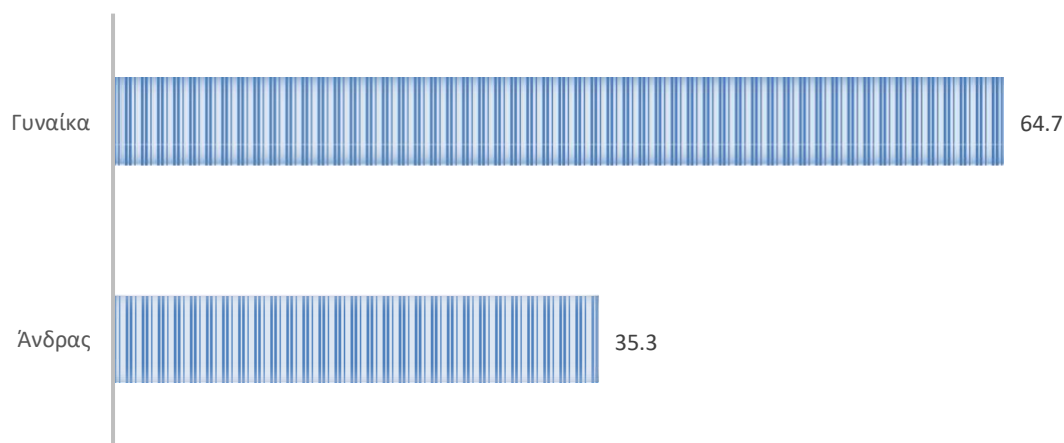
Κεφάλαιο IV

Εκτίμηση και παρουσίαση αποτελεσμάτων έρευνας

Δημογραφικά χαρακτηριστικά

Η διανομή του παρόντος ερευνητικού εργαλείου οδήγησε στη συμπλήρωσή του από 119 εκπαιδευτικούς της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Ωστόσο, τα ερωτηματολόγια τα οποία χρησιμοποιήθηκαν για την εκτίμηση των δεδομένων που συγκεντρώθηκαν ήταν 102. Αυτό συνέβη, καθώς τα υπόλοιπα 17 ερωτηματολόγια είχαν ορισμένα αναπάντητα ερωτήματα και θεωρήθηκε χρήσιμο να αφαιρεθούν από τη διαδικασία της εκτίμησης. Έτσι, στην έρευνα αυτή από τους 102 συμμετέχοντες ένα ποσοστό ίσο με το 64.7% ανέφερε ότι ανήκε στο γυναικείο φύλο και το υπόλοιπο 35.3% δήλωσε ότι ανήκε στο ανδρικό φύλο (Γράφημα 1).

Γράφημα 1: Φύλο

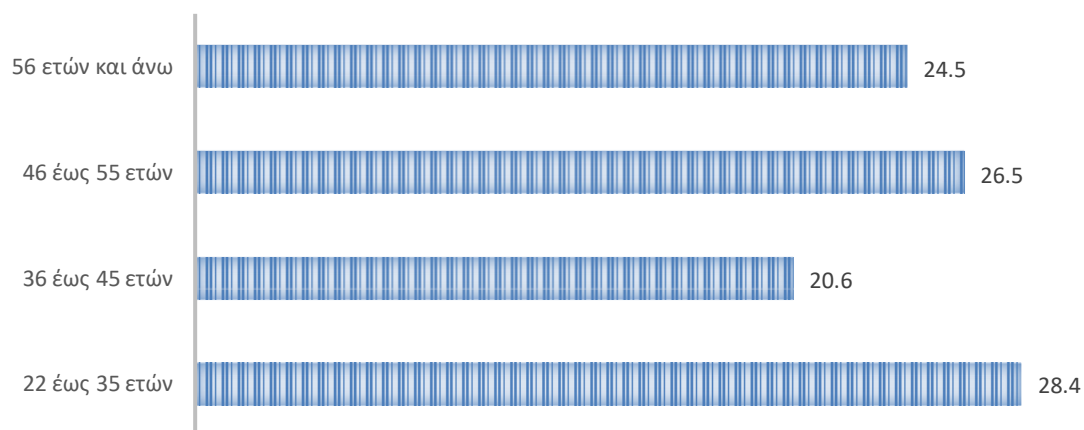

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Σχετικά με την ηλικία των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που συμμετείχαν στην έρευνα, από το Γράφημα 2 φαίνεται ότι το 28.4% ανήκε στην ηλικιακή ομάδα των 22 ετών έως 35 ετών. Επιπλέον, το 26.5% δήλωσε ότι η ηλικία του ανήκε στην ηλικιακή ομάδα από 46 ετών έως 55 ετών και το 24.5% ανέφερε ότι η ηλικία του ξεπερνούσε τα 56 έτη. Από το δείγμα υπολείπεται ένα

ποσοστό ίσο με το 20.6% το οποίο τόνισε ότι η ηλικία του ανήκε στην ηλικιακή ομάδα των 36 ετών έως 45 ετών.

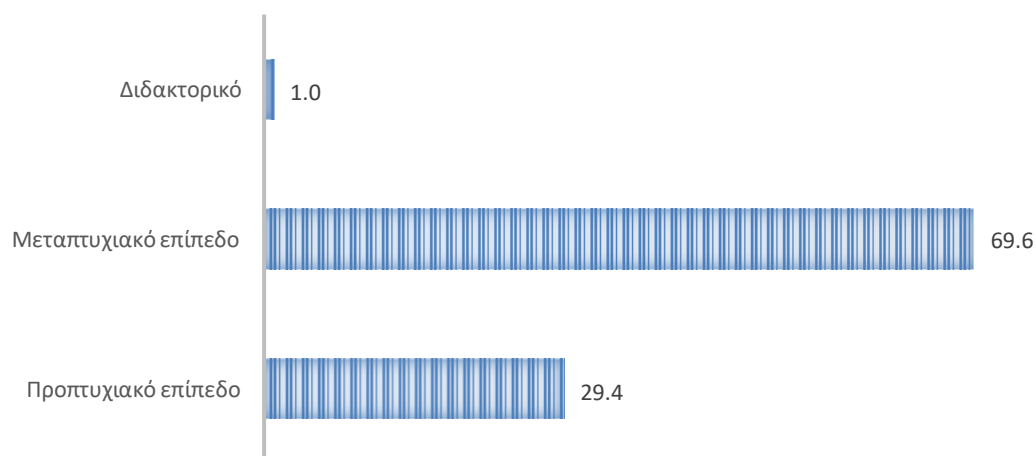
Γράφημα 2: Ηλικία

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Στο Γράφημα 3 που ακολουθεί παρουσιάζονται τα ευρήματα σχετικά με το εκπαιδευτικό επίπεδο των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που συμμετείχαν σε αυτήν την έρευνα. Παρατηρώντας το φαίνεται ότι σχεδόν το 70% των συμμετεχόντων στην έρευνα, συγκεκριμένα το 69.6%, τόνισε ότι κατείχε τίτλο μεταπτυχιακού επιπέδου σε κάποιο πεδίο του ενδιαφέροντός τους. Επιπλέον, το 29.4% του δείγματος ανέφερε ότι κατείχε μόνο τον προπτυχιακό τίτλο σπουδών και μόλις το 1% ανέφερε ότι ο τίτλος σπουδών του ήταν εκείνος του διδακτορικού επιπέδου.

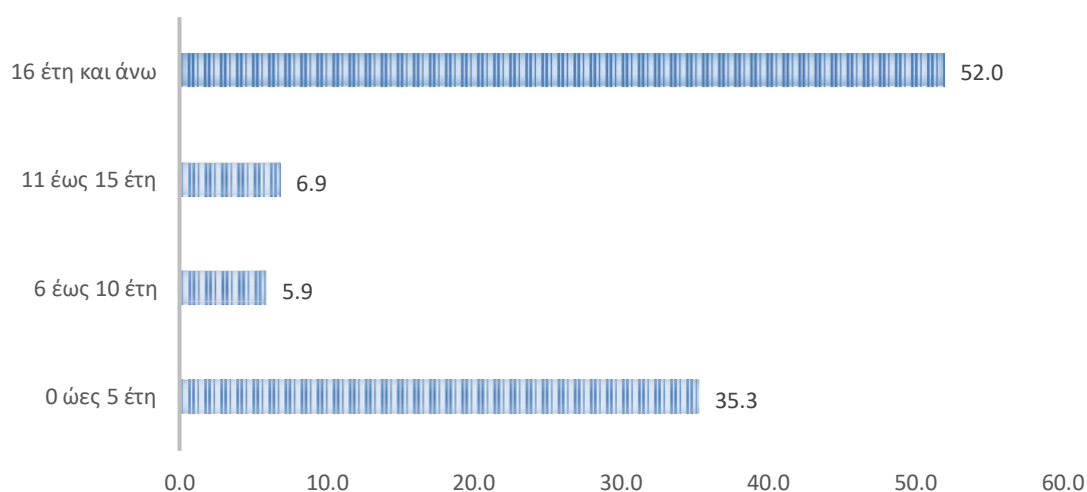
Γράφημα 3: Εκπαιδευτικό επίπεδο

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Τα έτη υπηρεσίας στην εκπαίδευση ήταν το επόμενο στοιχείο το οποίο εξετάστηκε στα πλαίσια παρουσίασης των ευρημάτων σχετικά με τα δημογραφικά χαρακτηριστικά του δείγματος. Από το Γράφημα 4 φαίνεται ότι το 52% του δείγματος είχε περισσότερο από 16 έτη προϋπηρεσίας στην εκπαίδευση ακολουθώντας το 35.3%, το οποίο σημείωσε ότι η εκπαιδευτική προϋπηρεσία του δεν ξεπερνούσε τα 5 έτη. Με σημαντική διαφορά ακολουθεί περίπου το 7% του δείγματος, το οποίο ανέφερε ότι τα έτη υπηρεσίας του στην εκπαίδευση κυμαίνονταν από 11 έτη έως 15 έτη, και τέλος περίπου το 6% ανέφερε ότι αυτή η προϋπηρεσία του κυμαίνονταν από τα 6 έτη έως τα 10 έτη. Είναι χρήσιμο να σημειωθεί ότι η μεγάλη εκπαιδευτική προϋπηρεσία των συμμετεχόντων σε αυτήν την έρευνα δεν αποτελεί έκπληξη, εάν αναλογιστεί κανείς ότι η ηλικία τους ήταν σε γενικές γραμμές μεγάλη.

Γράφημα 4: Έτη υπηρεσίας στην εκπαίδευση

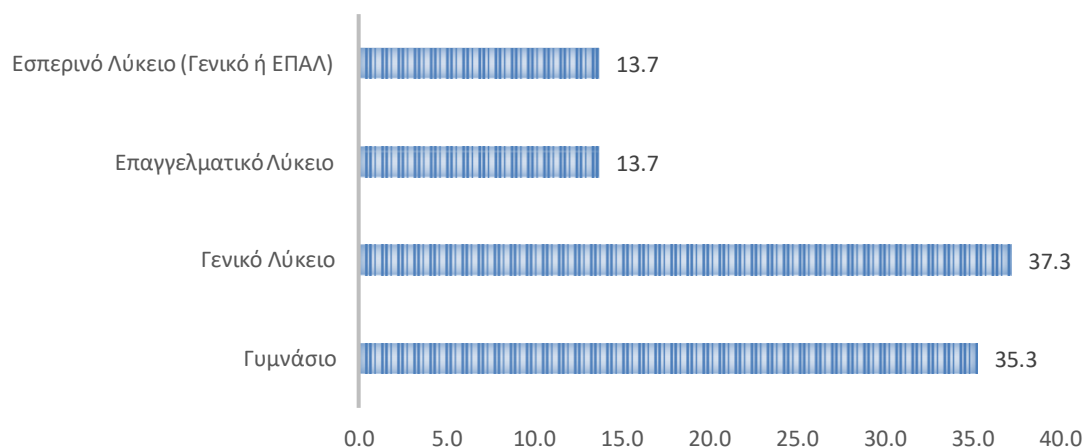

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Αναφορικά με το σχολείο εργασίας ή διδασκαλίας των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που συμμετείχαν στην έρευνα τα ευρήματα παρουσιάζονται στο Γράφημα 5, το οποίο ακολουθεί. Από τους 102 συμμετέχοντες ένα ποσοστό ίσο με το 37.3% σημείωσε ότι εργάζονταν ως εκπαιδευτικός σε Γενικό Λύκειο και το 35.3% σε Γυμνάσιο. Ένα συνολικό ποσοστό ίσο με το 27.4% σημείωσε ότι εργάζονταν είτε σε Επαγγελματικό Λύκειο είτε σε Εσπερινό Λύκειο το οποίο μπορεί να ήταν Γενικό ή

Επαγγελματικό Λύκειο (ΕΠΑΛ). Πρέπει να αναφερθεί ότι το ποσοστό των εκπαιδευτικών που εργάζονταν είτε στο ένα είτε στο άλλο λύκειο ήταν ισόποσο και συγκεκριμένα της τάξεως του 13.7%

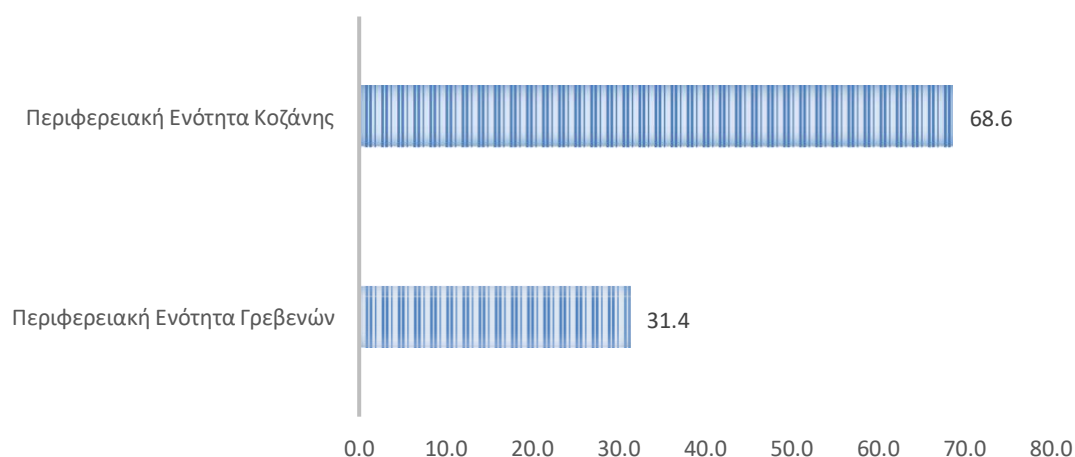
Γράφημα 5: Σχολείο διδασκαλίας/εργασίας

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Το τελευταίο στοιχείο των δημογραφικών χαρακτηριστικών το οποίο εκτιμήθηκε ήταν η Περιφερειακή Ενότητα στην οποία είχε έδρα το σχολείο εργασίας των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που συμμετείχαν στην έρευνα. Από το Γράφημα 6 φαίνεται ότι το 68.6% εργάζονταν σε σχολεία της Περιφερειακής Ενότητας Κοζάνης και το υπόλοιπο 31.4% σε σχολεία της Περιφερειακής Ενότητας Γρεβενών.

Γράφημα 6: Περιφερειακή Ενότητα έδρας σχολείου εργασίας

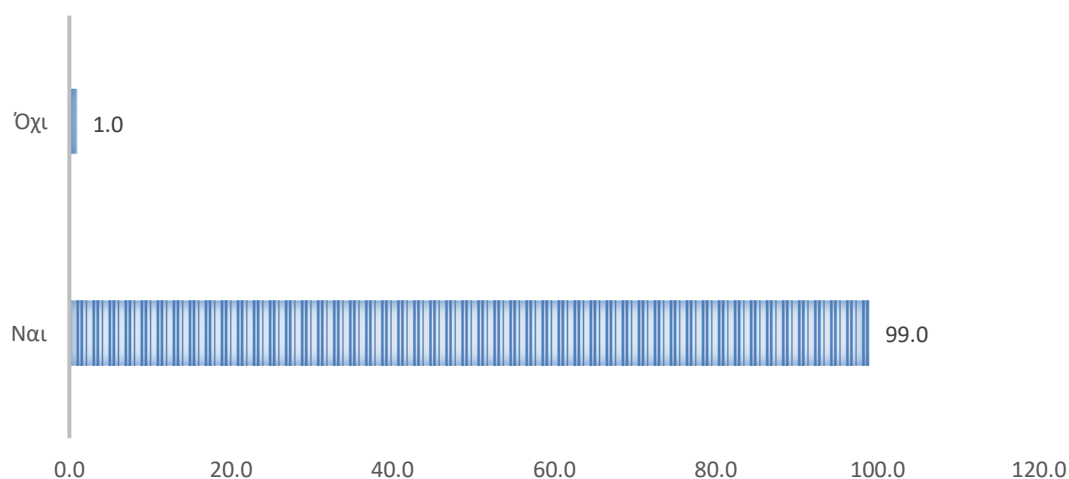

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Η χρήση της γλώσσας των νέων

Μέσα από δεύτερη ενότητα του ερευνητικού εργαλείου οι εκπαιδευτικοί της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που συμμετείχαν στην έρευνα έπρεπε να προσδιορίσουν τον βαθμό χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές, τις περιπτώσεις χρήσης της, τη σχέση μεταξύ της χρήσης της γλώσσας και της επίδοσης των μαθητών, εάν στους ίδιους άρεσε η χρήση της γλώσσας των νέων και οι λόγοι χρήσης τους. Από ό,τι παρουσιάζεται στο Γράφημα 7 που ακολουθεί γίνεται κατανοητό ότι οι συμμετέχοντες στην έρευνα σχεδόν στο σύνολό τους (ποσοστό ίσο με το 99%) συμφώνησαν ότι υπήρχαν μαθητές οι οποίοι χρησιμοποιούσαν τη γλώσσα των νέων. Αυτό το γεγονός δεν αποτελεί έκπληξη, καθώς αυτή η γλωσσική ποικιλία κυριαρχεί μεταξύ των νεαρών ατόμων. Αποτελεί έναν τρόπο εκδήλωσης της ταυτότητάς τους, αποδοχής και εύκολου τρόπου έκφρασής τους, ενώ ταυτόχρονα με αυτόν τον τρόπο θέτουν τα όριά τους μεταξύ της ηλικίας τους και εκείνης των ενηλίκων.

Γράφημα 7: Παρουσία μαθητών που χρησιμοποιούν τη γλώσσα των νέων στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Σχετικά με τις περιπτώσεις χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές, οι εκπαιδευτικοί της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης οι οποίοι συμμετείχαν στην έρευνα ανέφεραν ότι αυτό συνέβαινε κυρίως στον προφορικό λόγο μεταξύ των μαθητών (μέση τιμή= 1.57) ή στη σύνταξη σύντομων μηνυμάτων μεταξύ τους

(μέση τιμή= 1.75) ή στον προφορικό λόγο τόσο μεταξύ των μαθητών όσο και μεταξύ των εκπαιδευτικών (μέση τιμή= 2.72). Δεν πρέπει να παραλειφθεί η αναφορά του γεγονότος ότι υποστηρίχθηκε ότι η γλώσσα των νέων μπορεί να χρησιμοποιούνται από τους μαθητές ακόμα και στην περίπτωση του γραπτού λόγου, δηλαδή όταν οι μαθητές έπρεπε να απαντήσουν σε κάποια εργασία ή σε ερώτηση του μαθήματος με προφορικό τρόπο (μέση τιμή= 2.88). Σχετικά με τη χρήση της γλώσσας των νέων στον γραπτό λόγο και κυρίως στην επικοινωνία ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές (ηλεκτρονική αλληλογραφία), οι συμμετέχοντες στην έρευνα ήταν ουδέτεροι (μέση τιμή= 3.19) (Πίνακας 2). Το γεγονός ότι η γλώσσα των νέων μπορεί να χρησιμοποιούνται ακόμη και στην απάντηση ερωτημάτων μπορεί να αποτελέσει ένδειξη της εισχώρησής της στην εκπαίδευση.

Πίνακας 2: Περιπτώσεις χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

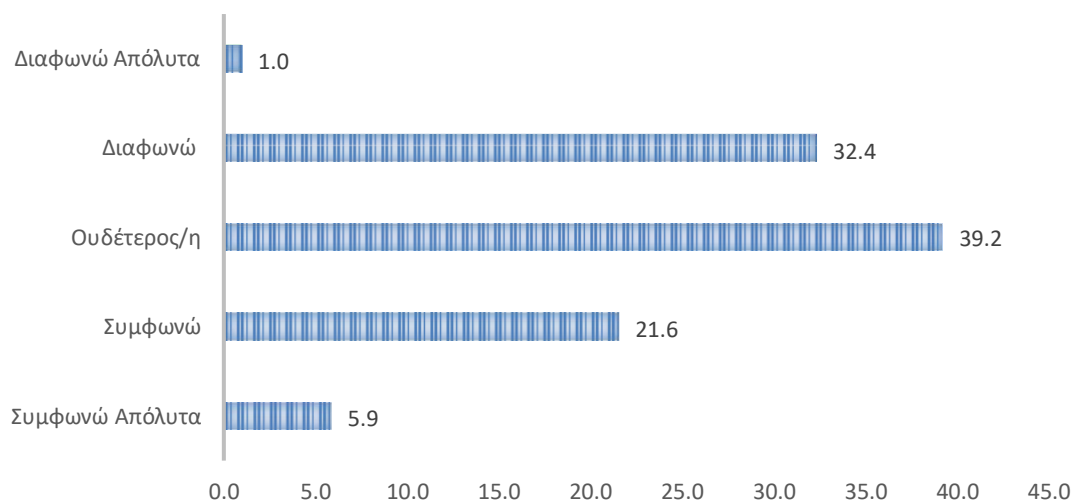
	Mean	Std. Deviation
A. Σύνταξη σύντομων μηνυμάτων μεταξύ των μαθητών	1.75	0.817
B. Στον γραπτό λόγο, ως απάντηση σε κάποια εργασία/ερώτηση μαθήματος	2.88	1.074
Γ. Στον προφορικό λόγο μεταξύ των μαθητών	1.57	0.754
Δ. Στον προφορικό λόγο μεταξύ των μαθητών και των εκπαιδευτικών	2.72	1.057
Ε. Στο γραπτό λόγο, ως μήνυμα επικοινωνίας μεταξύ των εκπαιδευτικών και των μαθητών (ηλεκτρονική αλληλογραφία)	3.19	1.192

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Ένα στοιχείο το οποίο θεωρήθηκε απαραίτητο να διερευνηθεί από αυτήν την έρευνα ήταν η πιθανότητα οι μαθητές οι οποίοι χρησιμοποιούσαν τη γλώσσα των νέων να είχαν και χαμηλή επίδοση στα μαθήματά τους. Από το Γράφημα 8 που ακολουθεί φαίνεται ότι οι εκπαιδευτικοί της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης τήρησαν μία ουδέτερη στάση χωρίς να εκδηλώνουν έτσι την απόλυτη διαφωνία ή συμφωνία τους με ποσοστό ίσο με το 39.2%. Ωστόσο, ένα ποσοστό ίσο με το 33.4% (Διαφωνώ Απόλυτα= 1%, Διαφωνώ= 32.4%) διαφώνησε με αυτήν την

πρόταση, αν και το συνολικό ποσοστό της τάξεως του 27.5% (Συμφωνώ Απόλυτα= 5.9%, Συμφωνώ= 21.6%) συμφώνησε με αυτήν.

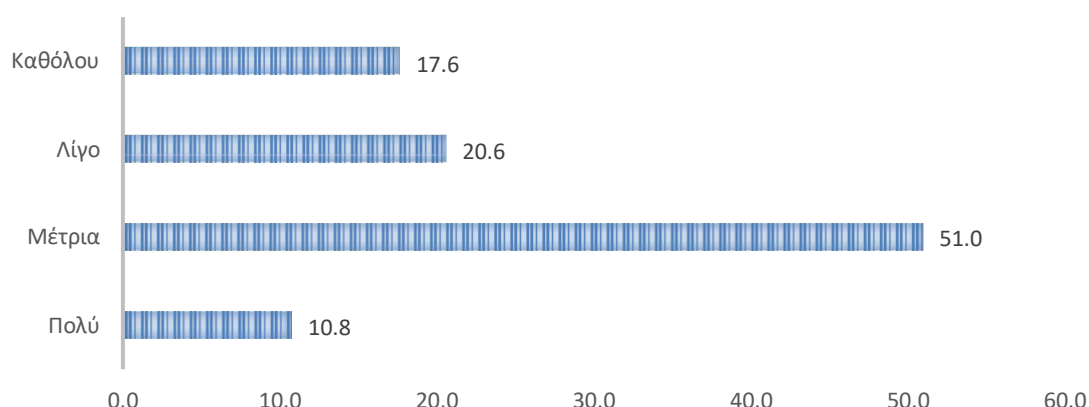
Γράφημα 8: Χρήση της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και η πιθανότητα χαμηλής επίδοσής τους

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Αν και οι συμμετέχοντες στην έρευνα δε συμφωνούσαν ότι η χρήση της γλώσσας των νέων θα μπορούσε να επηρεάσει την επίδοση των μαθητών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, είχαν μία μέτρια στάση σχετικά με το εάν τους άρεσε αυτή η χρήση ή όχι διαμορφώνοντας ένα ποσοστό ίσο με το 51%. Επιπλέον, ένα ποσοστό ίσο με το 20.6% ανέφερε ότι του άρεσε λίγο και το 17.6% δήλωσε ότι δεν του άρεσε καθόλου. Από την άλλη πλευρά, ένα ποσοστό ίσο με το 10.8% του δείγματος των συμμετεχόντων στην έρευνα σημείωσε ότι αυτή η χρήση του άρεσε πολύ (Γράφημα 9). Από τα ευρήματα αυτού του σημείου καθίσταται σαφές ότι οι εκπαιδευτικοί της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης δεν ήταν πολύ θετικοί έναντι της χρήσης αυτής της γλωσσικής ποικιλίας από τους μαθητές τους. Αυτό το γεγονός μπορεί να οφείλονταν στις ανησυχίες τους σχετικά με την ορθή εκμάθηση της πρότυπης γλώσσας από τους μαθητές αλλά και με τους κινδύνους που μπορεί να εγκυμονούσε αυτό για την ελληνική γλώσσα.

Γράφημα 9: Οι εκπαιδευτικοί αρέσκονται στη χρήση της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Ολοκληρώνοντας την παρουσίαση των ευρημάτων αυτής της ενότητας του ερευνητικού εργαλείου, στον Πίνακα 3 που ακολουθεί παρουσιάζονται οι λόγοι χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές όπως αυτοί αξιολογήθηκαν από τους εκπαιδευτικούς της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που συμμετείχαν στην έρευνα. Έτσι, οι συμμετέχοντες στην έρευνα ανέφεραν ότι ο κυριότερος λόγος χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές ήταν η συνήθεια (μέση τιμή= 1.49) και ακολουθούσε η ταχύτητα διατύπωσης (μέση τιμή= 1.77), η απουσία συντακτικού ή ορθογραφικού ελέγχου (μέση τιμή= 1.87) και τέλος η εξοικονόμηση χρόνου (μέση τιμή= 1.91).

Πίνακας 3: Λόγοι χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

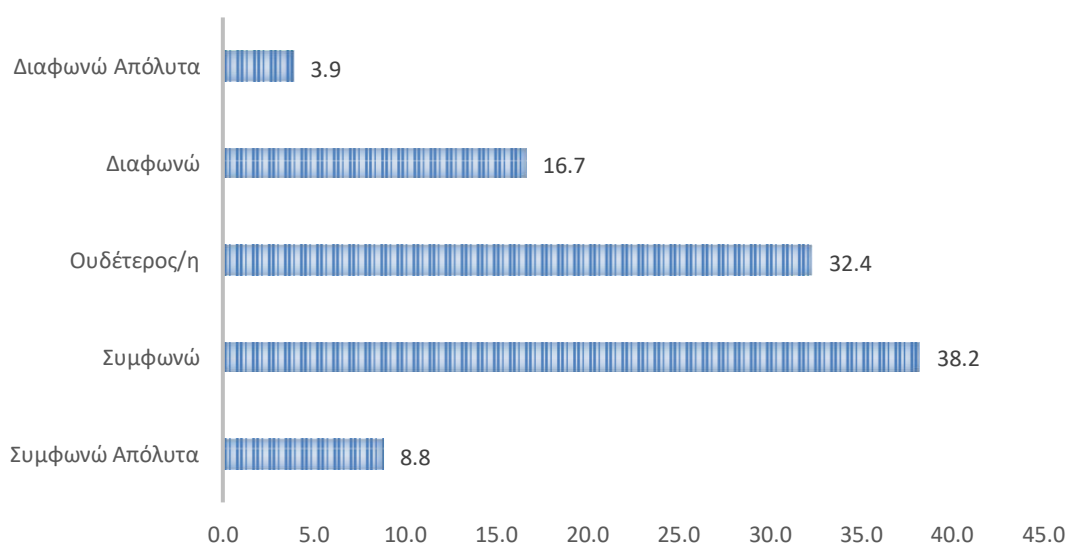
	Mean	Std. Deviation
A. Ταχύτητα διατύπωσης	1.77	0.770
B. Εξοικονόμηση χρόνου	1.91	0.902
Γ. Απουσία συντακτικού ή ορθογραφικού ελέγχου	1.87	0.951
Δ. Συνήθεια	1.49	0.793

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Στάση των εκπαιδευτικών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων

Στην τελευταία ενότητα του ερευνητικού εργαλείου διερευνήθηκε η στάση των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές τους. Έτσι, οι συμμετέχοντες στην έρευνα συμφώνησαν με ποσοστό ίσο με το 47% ότι αυτή η γλωσσική ποικιλία διακρίνονταν για το χαμηλό κύρος της (Συμφωνώ= 38.2%, Συμφωνώ Απόλυτα= 8.8%). Από την άλλη πλευρά, ένα ποσοστό ίσο με το 32.4% εξέφρασε την ουδέτερη στάση, με αποτέλεσμα να μην τοποθετηθεί έναντι του εάν η γλώσσα των νέων αποτελούσε μία γλωσσική ποικιλία χαμηλού κύρους. Ένα πολύ μικρό ποσοστό και ίσο με το 20.6% εξέφρασε τις αντιρρήσεις του σχετικά με αυτήν την πρόταση, δείχνοντας ότι η γλώσσα των νέων θα μπορούσε να αποτελεί και μία μορφή δημιουργικής και εφευρετικής γλωσσικής ποικιλίας (Διαφωνώ= 16.7%, Διαφωνώ Απόλυτα= 3.9%) (Γράφημα 10).

Γράφημα 10: Η γλώσσα των νέων αποτελεί μία γλωσσική ποικιλία με χαμηλό κύρος

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Σε συνέχεια του ότι η γλώσσα των νέων θεωρούνταν μία γλωσσική ποικιλία χαμηλού κύρους, οι εκπαιδευτικοί της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης συμφώνησαν ότι η χρήση αυτής της γλώσσας θα μπορούσε να στιγματίσει τους ομιλητές της (μέση τιμή= 2.89), ενώ όπως και κάθε άλλη γλωσσική ποικιλία θα μπορούσε να αποτελέσει μία μορφή πολιτιστικής κληρονομιάς (μέση τιμή=

2.88). Ωστόσο, οι συμμετέχοντες σε αυτήν την έρευνα δεν εξέφρασαν τον βαθμό διαφωνίας ή συμφωνίας τους, τηρώντας μία ουδέτερη στάση, σχετικά με το εάν η γλώσσα των νέων θα μπορούσε να είχε θέση στην εκπαίδευση (μέση τιμή= 3.13) ή εάν η διδασκαλία αυτής θα μπορούσε να λειτουργήσει ως συμπλήρωμα, εμπλουτίζοντας την εκπαιδευτική διαδικασία (μέση τιμή= 3.26). Επιπλέον, ίδια ήταν η στάση από τους εκπαιδευτικούς της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σχετικά με το ότι η χρήση της γλώσσας των νέων θα μπορούσε να αποτελέσει εμπόδιο στην κοινωνική εξέλιξη των χρηστών της (μέση τιμή= 3.27) και ότι κάθε γλωσσική ποικιλία θα μπορούσε να αποτελέσει το ίδιο εμπόδιο (μέση τιμή= 3.37) (Πίνακας 4).

Πίνακας 4: Βαθμός συμφωνίας/διαφωνίας σχετικά με τη χρήση της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

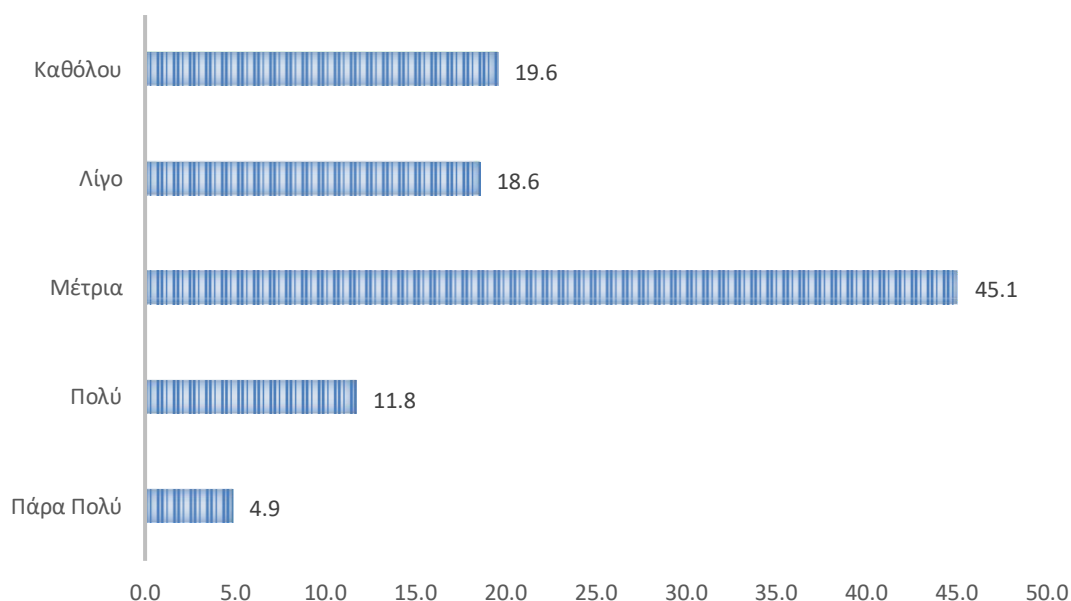
	Mean	Std. Deviation
A. Η χρήση της γλώσσας των νέων μπορεί να στιγματίσει τους ομιλητές της	2.89	0.974
B. Η χρήση της γλώσσας των νέων μπορεί να εμποδίσει την κοινωνική ανέλιξη	3.27	0.946
Γ. Η γλώσσα των νέων και κάθε γλωσσικής ποικιλίας εμποδίζει την κοινωνική ανέλιξη	3.37	0.954
Δ. Η γλώσσα των νέων και κάθε γλωσσική ποικιλία αποτελεί μία μορφή πολιτιστικής κληρονομιάς	2.88	0.998
Ε. Η γλώσσα των νέων ως μορφή γλωσσικής ποικιλίας έχει θέση στην εκπαίδευση	3.13	1.059
ΣΤ. Η διδασκαλία της γλώσσας των νέων εμπλουτίζει την εκπαιδευτική διαδικασία	3.26	1.004

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Σε συνέχεια των παραπάνω ευρημάτων πρέπει να επισημανθεί ότι οι εκπαιδευτικοί της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που συμμετείχαν σε αυτήν την έρευνα ανέφεραν ότι η χρήση της γλώσσας των νέων εντός του περιβάλλοντος του σχολείου ή της τάξης είχε μέτριο βαθμό σημασίας για αυτούς με ένα ποσοστό ίσο με το 45.1%. Σχετικά με αυτήν την πρόταση υπήρξαν εκπαιδευτικοί οι οποίοι ανέφεραν ότι δεν ήταν καθόλου σημαντική η χρήση της γλώσσας των

νέων με ποσοστό ίσο με το 19.6% ή ήταν λίγο σημαντική με ποσοστό ίσο με το 18.6%. Στον αντίποδα πολύ μικρότερα ποσοστά εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ανέφεραν ότι αυτή η χρήση ήταν πολύ σημαντική με ποσοστό ίσο με το 11.8% ή πάρα πολύ σημαντική με ποσοστό ίσο με το 4.9% (Γράφημα 11).

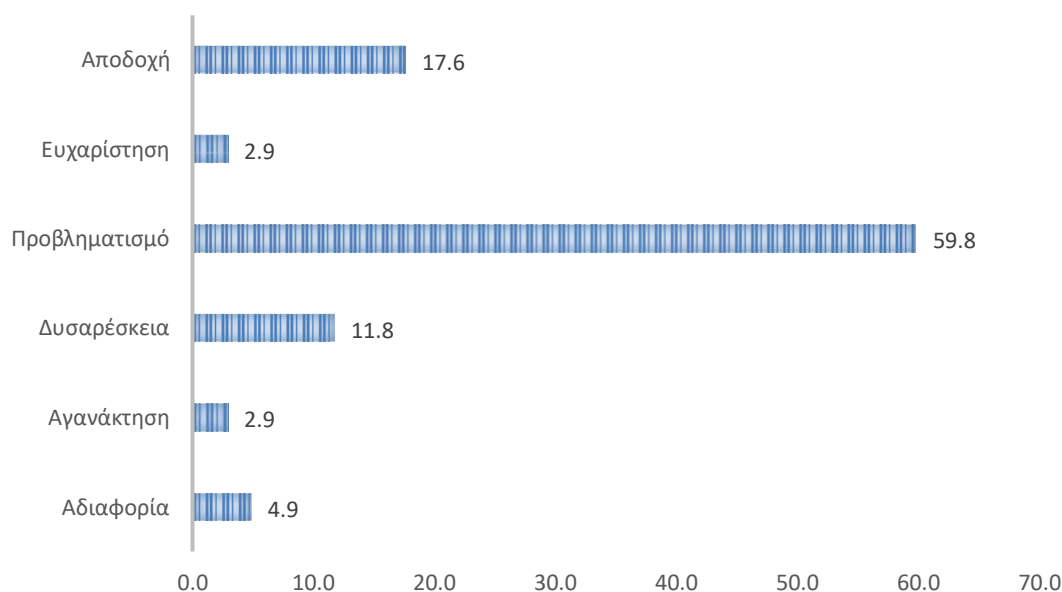
Γράφημα 11: Η χρήση της γλώσσας των νέων εντός του περιβάλλοντος του σχολείου ή της τάξης είναι σημαντική στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Ένα ακόμη σημαντικό στοιχείο το οποίο εξετάστηκε σε αυτήν την ενότητα του ερευνητικού εργαλείου ήταν τα συναισθήματα τα οποία θα μπορούσε να δημιουργήσει στους εκπαιδευτικούς της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης η χρήση της γλώσσας των νέων στο γραπτό των μαθητών (Γράφημα 12). Το μεγαλύτερο ποσοστό των συμμετεχόντων στην έρευνα με ποσοστό ίσο με το 59.8% τόνισε ότι η χρήση της γλώσσας των νέων στα γραπτά των μαθητών τους τους δημιουργούσε έντονο προβληματισμό. Ιδιαίτερα μικρό και ίσο με το 17.6% ήταν το ποσοστό των εκπαιδευτικών που ανέφερε ότι αυτή η χρήση ήταν αποδεκτή, ενώ ένα ποσοστό ίσο με το 11.8% σημείωσε ότι του προκαλούσε δυσαρέσκεια. Ένα ακόμη μικρότερο ποσοστό και ίσο με το 4.9% ανέφερε ότι αδιαφορούσε έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές στα γραπτά τους και το 2.9% ανέφερε ότι του προκαλούσε ευχαρίστηση είτε αγανάκτηση.

Γράφημα 12: Συναισθήματα που δημιουργεί η χρήση της γλώσσας των νέων στο γραπτό στους εκπαιδευτικούς της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Οι εκπαιδευτικοί της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης οι οποίοι συμμετείχαν σε αυτήν την έρευνα εξέφρασαν τη συμφωνία τους σχετικά με το ότι η γλώσσα των νέων χρησιμοποιούνταν κυρίως ως ένας ανεπίσημος τρόπος επικοινωνίας (μέση τιμή= 2.16), μπορούσε να επηρεάσει αρνητικά την ορθογραφία (μέση τιμή= 2.26), χρησιμοποιούνταν κυρίως στην ηλεκτρονική επικοινωνία (μέση τιμή= 2.39), δημιουργούσε προβλήματα στην ανάγνωση και στην κατανόηση των κειμένων όπου χρησιμοποιούνταν (μέση τιμή= 2.47), μπορούσε να φθείρει την ελληνική γλώσσα (μέση τιμή= 2.71), εξέφραζε την ιδεολογία των χρηστών της (μέση τιμή= 2.75), αποτελούσε ένα προϊόν μόδας το οποίο μελλοντικά θα εξαφανιζόταν (μέση τιμή= 2.90) και δεν μπορούσε να αποτελέσει κίνδυνο για την ελληνική γλώσσα (μέση τιμή= 2.96). Οι εκπαιδευτικοί της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ήταν ουδέτεροι έναντι του εάν η γλώσσα των νέων χρησιμοποιούνταν από άτομα χαμηλότερου μορφωτικού επιπέδου (μέση τιμή= 3.29) (Πίνακας 5).

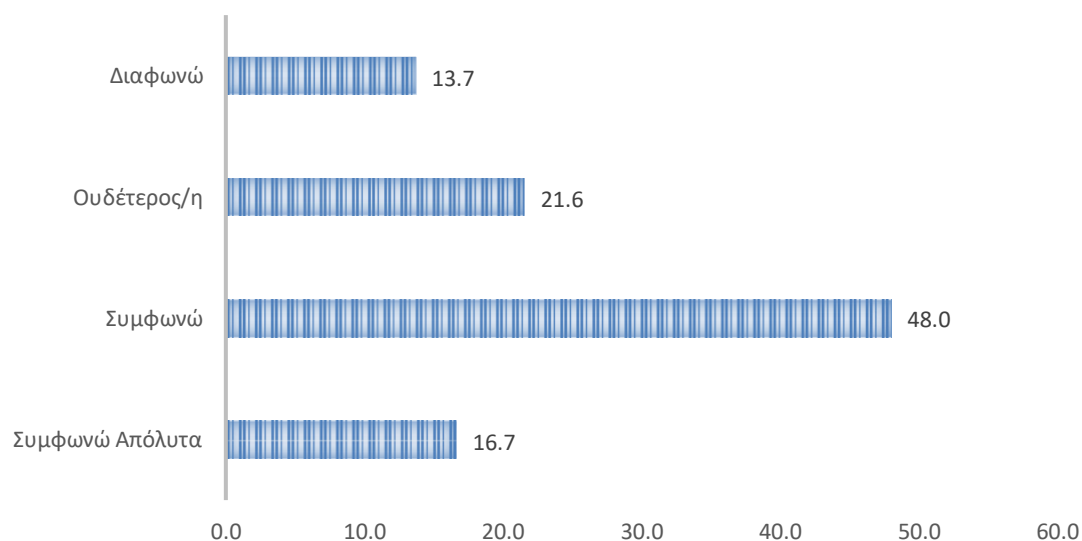
Πίνακας 5: Η γνώμη των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σχετικά με τη χρήση της γλώσσας των νέων από τους μαθητές

	Mean	Std. Deviation
A. Χρησιμοποιείται μόνο ως μία ανεπίσημο μορφή επικοινωνίας	2.16	0.793
B. Επηρεάζει με αρνητικό τρόπο την ορθογραφία	2.26	0.855
Γ. Φθείρει την ελληνική γλώσσα	2.71	1.086
Δ. Χρησιμοποιείται κυρίως στην ηλεκτρονική επικοινωνία	2.39	1.036
E. Αποτελεί ένα προϊόν μόδας το οποίο μελλοντικά θα εξαφανιστεί	2.90	1.048
ΣΤ. Δημιουργεί προβλήματα στην ανάγνωση και στην κατανόηση κειμένων όπου χρησιμοποιείται	2.47	0.941
Z. Δεν αποτελεί κίνδυνο για την ελληνική γλώσσα	2.96	1.134
H. Χρησιμοποιείται κυρίως από άτομα τα οποία έχουν ένα χαμηλότερο μορφωτικό επίπεδο	3.29	1.068
Θ. Εκφράζει την ιδεολογία των χρηστών της	2.75	1.021

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Το τελευταίο στοιχείο το οποίο εξετάστηκε από αυτήν την ενότητα του ερευνητικού εργαλείου ήταν εάν οι γνώσεις των εκπαιδευτικών που είχαν λάβει κατά τη διάρκεια των σπουδών τους μπορούσε να διαμορφώσει τη στάση τους έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων (Γράφημα 13). Το μεγαλύτερο ποσοστό το οποίο ήταν ίσο με το 64.7% των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που συμμετείχαν στην έρευνα συμφώνησαν με αυτήν την πρόταση (Συμφωνώ= 48%, Συμφωνώ Απόλυτα= 16.7), ενώ ένα ποσοστό του δείγματος το οποίο ήταν ίσο με το 21.6% τήρησε μία ουδέτερη στάση. Από το σύνολο του δείγματος υπολείπονταν ένα ποσοστό ίσο με το 13.7%, το οποίο διαφώνησε με αυτήν την πρόταση δείχνοντας ότι οι γνώσεις τους ή καλύτερα το εκπαιδευτικό επίπεδό τους δεν είχε επηρεάσει τη στάση τους έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων.

Γράφημα 13: Γνώσεις εκπαιδευτικών κατά τη διάρκεια των σπουδών τους και διαμόρφωση στάσης έναντι της γλώσσας των νέων

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Παράγοντες επηρεασμού της στάσης και των συναισθημάτων των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων

Πριν τη διερεύνηση των παραγόντων επηρεασμού της στάσης και των συναισθημάτων των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές έπρεπε να εξεταστεί εάν οι μεταβλητές ακολουθούσαν την κανονική κατανομή. Με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσε να επιλεγεί εάν θα εφαρμόζονταν παραμετρικοί έλεγχοι ανεξαρτησίας (t-test, Anova Analysis για την περίπτωση της κανονικής κατανομής) ή μη παραμετρικοί έλεγχοι (Mann-Whitney Test, Kruskal-Wallis Test για την περίπτωση της μη κανονικής κατανομής). Τα ευρήματα του ελέγχου κανονικότητας κατά Kolmogorov-Smirnov και Shapiro-Wilk που πραγματοποιήθηκε για τη στάση των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και για τα συναισθήματά τους έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων παρουσιάζονται στον Πίνακα 6 που ακολουθεί.

Παρατηρώντας τις τιμές που παρουσιάζονται γίνεται αντιληπτό ότι οι μεταβλητές δεν ακολουθούν την κανονική κατανομή ($p\text{-value}<0.05$). Συνεπώς, για να ολοκληρωθεί ο έλεγχος των παραγόντων επηρεασμού τους, έπρεπε να ελεγχθούν σύμφωνα με τους μη παραμετρικούς ελέγχους Mann-WhitneyTest(φύλο) ή Kruskal-WallisTest (ηλικία).

Πίνακας 6: Έλεγχος κανονικότητας μεταβλητών κατά Kolmogorov-Smirnov&ShapiroWilk ($p\text{-value}$)

	Kolmogorov-Smirnov	Shapiro-Wilk
11. Η γλώσσα των νέων αποτελεί μία γλωσσική ποικιλία με χαμηλό κύρος	0.000	0.000
12Α. Η χρήση της γλώσσας των νέων μπορεί να στιγματίσει τους ομιλητές της	0.000	0.000
12Β. Η χρήση της γλώσσας των νέων μπορεί να εμποδίσει την κοινωνική ανέλιξη	0.000	0.000
12Γ. Η γλώσσα των νέων και κάθε γλωσσικής ποικιλίας εμποδίζει την κοινωνική ανέλιξη	0.000	0.000
12Δ. Η γλώσσα των νέων και κάθε γλωσσική ποικιλία αποτελεί μία μορφή πολιτιστικής κληρονομιάς	0.000	0.000
12Ε. Η γλώσσα των νέων ως μορφή γλωσσικής ποικιλίας έχει θέση στην εκπαίδευση	0.000	0.000
12ΣΤ. Η διδασκαλία της γλώσσας των νέων εμπλουτίζει την εκπαιδευτική διαδικασία	0.000	0.000
13. Η χρήση της γλώσσας των νέων εντός του περιβάλλοντος του σχολείου ή της τάξης θεωρείτε ότι είναι σημαντική στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση	0.000	0.000
14. Τα συναισθήματα τα οποία δημιουργούνται αντιμετωπίζεται ένα γραπτό κείμενο όπου υπάρχουν εκφράσεις της γλώσσας των νέων	0.000	0.000
15Α. Χρησιμοποιείται μόνο ως μία ανεπίσημο μορφή επικοινωνίας	0.000	0.000
15Β. Επηρεάζει με αρνητικό τρόπο την ορθογραφία	0.000	0.000

15Γ. Φθείρει την ελληνική γλώσσα	0.000	0.000
15Δ. Χρησιμοποιείται κυρίως στην ηλεκτρονική επικοινωνία	0.000	0.000
15Ε. Αποτελεί ένα προϊόν μόδας το οποίο μελλοντικά θα εξαφανιστεί	0.000	0.000
15ΣΤ. Δημιουργεί προβλήματα στην ανάγνωση και στην κατανόηση κειμένων όπου χρησιμοποιείται	0.000	0.000
15Ζ. Δεν αποτελεί κίνδυνο για την ελληνική γλώσσα	0.000	0.000
15Η. Χρησιμοποιείται κυρίως από άτομα τα οποία έχουν ένα χαμηλότερο μορφωτικό επίπεδο	0.000	0.000
15Θ. Εκφράζει την ιδεολογία των χρηστών της	0.000	0.000

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Για την περίπτωση του φύλου εφαρμόστηκε ο μη παραμετρικός έλεγχος Mann-Whitney για ορισμένες από τις μεταβλητές που παρουσιάστηκαν στον Πίνακα 6. Ειδικότερα, στον Πίνακα 7 παρουσιάζονται οι εκτιμήσεις αυτού του μη παραμετρικού ελέγχου ανάμεσα στο φύλο και στο εάν η γλώσσα των νέων αποτελούσε μία γλωσσική ποικιλία χαμηλού κύρους, εάν θεωρούνταν σημαντική η χρήση της στους κόλπους του σχολείου και ποια ήταν τα συναισθήματα που δημιουργούνταν στους εκπαιδευτικούς της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Παρατηρώντας τον παρακάτω πίνακα γίνεται αντιληπτό ότι το φύλο δεν ήταν δυνατό να επηρεάσει τη στάση των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της γλώσσας των νέων. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η τιμή p-value που εκτιμήθηκε υπερέβαινε την τιμή 0.05.

Πίνακας 7: Μη παραμετρικός έλεγχος Mann-Whitneyγια το φύλο και ορισμένους παράγοντες για τη στάση των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές

	Z	p-value
11. Η γλώσσα των νέων αποτελεί μία γλωσσική ποικιλία με χαμηλό κύρος	-0.714	0.475
13. Η χρήση της γλώσσας των νέων εντός του περιβάλλοντος του σχολείου ή της τάξης θεωρείτε ότι είναι σημαντική στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση	-0.741	0.459
14. Τα συναισθήματα τα οποία δημιουργούνται αντιμετωπίζεται ένα γραπτό κείμενο όπου υπάρχουν εκφράσεις της γλώσσας των νέων	-0.936	0.349

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Στον Πίνακα 8 που ακολουθεί παρουσιάζονται τα ευρήματα του μη παραμετρικού ελέγχου Mann-Whitneyανάμεσα στο φύλο των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και ορισμένων παραγόντων συμφωνίας/διαφωνίας τους έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές τους. Παρατηρώντας τον παρακάτω πίνακα φαίνεται ότι το φύλο θα μπορούσε να επηρεάσει μόνο ορισμένους από αυτούς τους παράγοντες. Αυτό το γεγονός οφείλεται στο ότι η τιμή p-value ήταν μικρότερη της τιμής του 0.05. Ειδικότερα, αποδείχθηκε ότι το φύλο των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης μπορούσε να οδηγήσει σε διαφοροποίηση της στάσης τους σχετικά με το εάν η γλώσσα των νέων ή κάθε άλλη γλωσσική ποικιλία θα μπορούσε να εμποδίσει την κοινωνική εξέλιξη των χρηστών της, δηλαδή στην προκειμένη περίπτωση των μαθητών ($p\text{-value} < 0.05$). Είναι χρήσιμο να σημειωθεί ότι οι άνδρες εκπαιδευτικοί ήταν περισσότερο σύμφωνοι με αυτήν την πρόταση (μέση τιμή= 55.64) σε αντίθεση με τις γυναίκες συναδέλφους τους (μέση τιμή= 43.92). Ένας ακόμη παράγοντας που θα μπορούσε να επηρεάσει το φύλο ήταν ότι αυτή η γλωσσική ποικιλία θα μπορούσε να είχε θέση στην εκπαίδευση ($p\text{-value} < 0.05$). Σε αυτήν την περίπτωση οι γυναίκες εκπαιδευτικοί ήταν περισσότερο σύμφωνες (μέση τιμή= 59.49) σε αντίθεση με τους άνδρες συναδέλφους τους (μέση τιμή= 47.14).

Πίνακας 8: Μη παραμετρικός έλεγχος Mann-Whitney για το φύλο και τον βαθμό συμφωνίας/διαφωνίας των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές

	Z	p-value
A. Η χρήση της γλώσσας των νέων μπορεί να στιγματίσει τους ομιλητές της	-0.880	0.379
B. Η χρήση της γλώσσας των νέων μπορεί να εμποδίσει την κοινωνική ανέλιξη	-0.996	0.319
Γ. Η γλώσσα των νέων και κάθε γλωσσικής ποικιλίας εμποδίζει την κοινωνική ανέλιξη	-2.031	0.042
Δ. Η γλώσσα των νέων και κάθε γλωσσική ποικιλία αποτελεί μία μορφή πολιτιστικής κληρονομιάς	-1.155	0.248
Ε. Η γλώσσα των νέων ως μορφή γλωσσικής ποικιλίας έχει θέση στην εκπαίδευση	-2.091	0.037
ΣΤ. Η διδασκαλία της γλώσσας των νέων εμπλουτίζει την εκπαιδευτική διαδικασία	-1.769	0.077

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Σχετικά με τη γνώμη των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές και το φύλο τους εφαρμόστηκε και πάλι ο μη παραμετρικός έλεγχος Mann-Whitney. Από τον Πίνακα 9 που ακολουθεί φαίνεται ότι το φύλο δεν ήταν δυνατό να επηρεάσει τη γνώμη των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της γλώσσας των νέων. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η τιμή p-value που εκτιμήθηκε υπερέβαινε την τιμή 0.05.

Πίνακας 9: Μη παραμετρικός έλεγχος Mann-Whitney για το φύλο και τη γνώμη των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές

	Z	p-value
A. Χρησιμοποιείται μόνο ως μία ανεπίσημη μορφή επικοινωνίας	-1.055	0.291
B. Επηρεάζει με αρνητικό τρόπο την ορθογραφία	-0.738	0.461
Γ. Φθείρει την ελληνική γλώσσα	-1.149	0.251
Δ. Χρησιμοποιείται κυρίως στην ηλεκτρονική επικοινωνία	-0.731	0.465
Ε. Αποτελεί ένα προϊόν μόδας το οποίο μελλοντικά θα εξαφανιστεί	-0.791	0.429
ΣΤ. Δημιουργεί προβλήματα στην ανάγνωση και στην κατανόηση κειμένων όπου χρησιμοποιείται	-0.320	0.749
Z. Δεν αποτελεί κίνδυνο για την ελληνική γλώσσα	-0.538	0.591
Η. Χρησιμοποιείται κυρίως από άτομα τα οποία έχουν ένα χαμηλότερο μορφωτικό επίπεδο	-1.022	0.307
Θ. Εκφράζει την ιδεολογία των χρηστών της	-0.573	0.567

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Για την περίπτωση της ηλικίας εφαρμόστηκε ο μη παραμετρικός έλεγχος Kruskal-Wallis και για ορισμένες από τις μεταβλητές που παρουσιάστηκαν στον Πίνακα 6. Ειδικότερα, στον Πίνακα 10 παρουσιάζονται οι εκτιμήσεις αυτού του μη παραμετρικού ελέγχου ανάμεσα στην ηλικία και στο εάν η γλώσσα των νέων αποτελούσε μία γλωσσική ποικιλία χαμηλού κύρους, εάν θεωρούνταν σημαντική η χρήση της στους κόλπους του σχολείου και ποια ήταν τα συναισθήματα που δημιουργούνταν. Παρατηρώντας τον παρακάτω πίνακα γίνεται αντιληπτό ότι η ηλικία δεν ήταν δυνατό να επηρεάσει τη στάση των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της γλώσσας των νέων. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η τιμή p-value που εκτιμήθηκε υπερέβαινε την τιμή 0.05.

Πίνακας 10: Μη παραμετρικός έλεγχος Kruskal-Wallis για την ηλικία και ορισμένους παράγοντες για τη στάση των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές

	χ^2	p-value
11. Η γλώσσα των νέων αποτελεί μία γλωσσική ποικιλία με χαμηλό κύρος	2.036	0.565
13. Η χρήση της γλώσσας των νέων εντός του περιβάλλοντος του σχολείου ή της τάξης θεωρείτε ότι είναι σημαντική στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση	1.243	0.743
14. Τα συναισθήματα τα οποία δημιουργούνται αντιμετωπίζεται ένα γραπτό κείμενο όπου υπάρχουν εκφράσεις της γλώσσας των νέων	1.879	0.598

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Στον Πίνακα 11 που ακολουθεί παρουσιάζονται τα ευρήματα του μη παραμετρικού ελέγχου Kruskal-Wallis μεταξύ της ηλικίας των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και του βαθμού συμφωνίας/διαφωνίας τους έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές. Παρατηρώντας τον ακόλουθο πίνακα φαίνεται ότι η ηλικία των συμμετεχόντων στην έρευνα δεν ήταν δυνατό να επηρεάσει τον βαθμό συμφωνίας/διαφωνίας τους έναντι αυτής της χρήσης. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η τιμή p-value που εκτιμήθηκε υπερέβαινε την τιμή 0.05.

Πίνακας 11: Μη παραμετρικός έλεγχος Kruskal-Wallisγια την ηλικία και τον βαθμό συμφωνίας/διαφωνίας των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές

	χ^2	p-value
A. Η χρήση της γλώσσας των νέων μπορεί να στιγματίσει τους ομιλητές της	3.328	0.344
B. Η χρήση της γλώσσας των νέων μπορεί να εμποδίσει την κοινωνική ανέλιξη	3.530	0.317
Γ. Η γλώσσα των νέων και κάθε γλωσσικής ποικιλίας εμποδίζει την κοινωνική ανέλιξη	0.587	0.899
Δ. Η γλώσσα των νέων και κάθε γλωσσική ποικιλία αποτελεί μία μορφή πολιτιστικής κληρονομιάς	0.554	0.907
Ε. Η γλώσσα των νέων ως μορφή γλωσσικής ποικιλίας έχει θέση στην εκπαίδευση	1.783	0.619
ΣΤ. Η διδασκαλία της γλώσσας των νέων εμπλουτίζει την εκπαιδευτική διαδικασία	2.021	0.568

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Η τελευταία εκτίμηση που πραγματοποιήθηκε με τον μη παραμετρικό έλεγχο Kruskal-Wallis ήταν μεταξύ της ηλικίας των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και της γνώμης τους έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων. Τα ευρήματα του ελέγχου αυτού παρουσιάζονται στον Πίνακα 12 που ακολουθεί, από όπου φαίνεται ότι η ηλικία δεν μπορούσε να επηρεάσει τη γνώμη των εκπαιδευτικών. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η τιμή p-value που εκτιμήθηκε υπερέβαινε την τιμή 0.05.

Πίνακας 12: Μη παραμετρικός έλεγχος Kruskal-Wallis για την ηλικία και τη γνώμη των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές

	χ^2	p-value
A. Χρησιμοποιείται μόνο ως μία ανεπίσημη μορφή επικοινωνίας	2.422	0.490
B. Επηρεάζει με αρνητικό τρόπο την ορθογραφία	0.250	0.969
Γ. Φθείρει την ελληνική γλώσσα	0.523	0.914
Δ. Χρησιμοποιείται κυρίως στην ηλεκτρονική επικοινωνία	2.848	0.416
Ε. Αποτελεί ένα προϊόν μόδας το οποίο μελλοντικά θα εξαφανιστεί	2.419	0.490
ΣΤ. Δημιουργεί προβλήματα στην ανάγνωση και στην κατανόηση κειμένων όπου χρησιμοποιείται	1.887	0.596
Z. Δεν αποτελεί κίνδυνο για την ελληνική γλώσσα	4.595	0.204
Η. Χρησιμοποιείται κυρίως από άτομα τα οποία έχουν ένα χαμηλότερο μορφωτικό επίπεδο	0.792	0.851
Θ. Εκφράζει την ιδεολογία των χρηστών της	0.510	0.917

Πηγή: Ίδια επεξεργασία από τη συγγραφέα της έρευνας

Κεφάλαιο V

Συμπεράσματα

Ο λόγος εκπόνησης αυτής της έρευνας αφορούσε τη διερεύνηση της άποψης των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές. Μέσω αυτής της έρευνας θεωρήθηκε ότι θα ήταν δυνατό να καλυφθεί ένα βιβλιογραφικό κενό, το οποίο βρέθηκε στο στάδιο συγκέντρωσης των αναφορών/πηγών που θα κάλυπταν το θεωρητικό υπόβαθρο αυτής. Με την ολοκλήρωση αυτής της έρευνας κάθε ενδιαφερόμενος θα μπορούσε να αντλήσει πληροφορίες σχετικά με αυτήν τη γλωσσική ποικιλία. Παράλληλα θα ήταν δυνατό να εντοπίσει τον βαθμό χρήσης της γλώσσας των νέων από τους μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και τους λόγους χρήσης της, τις επιπτώσεις από τη χρήση αυτής της γλωσσικής ποικιλίας, τη στάση των εκπαιδευτικών αυτής της εκπαιδευτικής βαθμίδας και τους παράγοντες που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τις απόψεις των εκπαιδευτικών ή τα συναισθήματά τους έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων.

Στην έρευνα συμμετείχαν συνολικά 102 εκπαιδευτικοί, οι οποίοι απασχολούνταν σε σχολεία της Περιφερειακής Ενότητας Κοζάνης και Γρεβενών. Το μεγαλύτερο μέρος του δείγματος ανήκε στο γυναικείο φύλο, ενώ η ηλικία των συμμετεχόντων στην έρευνα ήταν μεγαλύτερη των 46 ετών. Οι περισσότεροι εκπαιδευτικοί απασχολούνταν σε Γυμνάσια ή Γενικά Λύκεια, ενώ η προϋπηρεσία τους στην εκπαίδευση μπορεί να ξεπερνούσε και τα 16 έτη. Η πλειοψηφία των εκπαιδευτικών που συμμετείχαν στην έρευνα κατείχαν μεταπτυχιακό δίπλωμα εξειδίκευσης σε κάποιο πεδίο του ενδιαφέροντός τους, ενώ ένα πολύ μικρό ποσοστό ανέφερε ότι κατείχε διδακτορικό δίπλωμα. Από αυτό το σημείο φαίνεται ότι το επάγγελμα του εκπαιδευτικού είναι δυναμικό και απαιτεί τη συνεχή εξέλιξη όσων επιλέξουν να το ασκήσουν. Για αυτό τον λόγο ένα αξιολόγο ποσοστό του δείγματος επέλεξε να συνεχίσει τις σπουδές του σε μεταπτυχιακό επίπεδο. Με αυτόν τον τρόπο μπορούσε να αποκτήσει

επιπλέον εφόδια, ενώ διευρύνοντας τους ορίζοντές του μπορούσε να ανταποκριθεί στις προκλήσεις που ανέκυπταν.

Σε ό,τι αφορούσε τη χρήση της γλώσσας των νέων το 99% του δείγματος των συμμετεχόντων στην έρευνα ανέφερε ότι υπήρχαν μαθητές οι οποίοι ήταν χρήστες της. Αυτό το εύρημα ήταν αναμενόμενο και επιβεβαιώνει τα αντίστοιχα της βιβλιογραφίας με τον Πολίτη (2014) να αναφέρει ότι άτομα νεαρής ηλικίας ήταν χρήστες αυτής της γλωσσικής ποικιλίας και τους Φτερνιάτη, Τσάμη & Αρχάκης (2016) να αναφέρουν ότι οι μαθητές με τη χρήση αυτής της γλώσσας και άλλων ιδιωμάτων διατηρούν την ταυτότητά τους. Η γλώσσα των νέων χρησιμοποιούνταν από τους μαθητές, κυρίως όταν συνομιλούσαν με τους φίλους τους είτε προφορικά είτε γραπτά με την ανταλλαγή σύντομων μηνυμάτων. Ωστόσο, παρατηρήθηκε ότι σε ορισμένες περιπτώσεις η γλώσσα των νέων μπορεί να χρησιμοποιούνταν ακόμη και στην προφορική επικοινωνία ανάμεσα στους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς. Οι εκπαιδευτικοί της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης τόνισαν ότι κάποιες φορές είχαν παρατηρήσει ότι οι μαθητές χρησιμοποιούσαν τη γλώσσα των νέων, για να απαντήσουν γραπτά στο ερώτημα κάποιας εργασίας ή κάποιου μαθήματος εντός της τάξης.

Τα ευρήματα της βιβλιογραφίας έδειξαν ότι οι μαθητές έτειναν να χρησιμοποιούν τη γλώσσα των νέων ως μία ανεπίσημη μορφή επικοινωνίας για την αποστολή μηνυμάτων μεταξύ μαθητών (Στάμου, Αρχάκης, & Πολίτης, 2016). Ο λόγος για τον οποίο συνέβαινε αυτό ήταν κυρίως η συνήθεια και ακολουθούσε η ταχύτητα διατύπωσης των μηνυμάτων και συνεπώς η εξοικονόμηση χρόνου όπως και η απουσία γραμματικού και συντακτικού ελέγχου. Η χαμηλή επίδοση των μαθητών δε φάνηκε να σχετίζεται με τη χρήση της γλώσσας των νέων μέσα από τα ευρήματα αυτής της έρευνας. Παρόλα αυτά οι εκπαιδευτικοί που συμμετείχαν σε αυτήν την έρευνα είχαν μία μέτρια στάση έναντι του εάν τους άρεσε ή όχι η χρήση αυτής της γλωσσικής ποικιλίας. Όπως είχαν αναφέρει οι Βελουδής (2001), Παναγιωτίδης (2013) και Φραγκουδάκη (2001), η χρήση της γλώσσας των νέων κατακρίνονταν τόσο από τους γονείς όσο και από τους εκπαιδευτικούς. Ειδικότερα, αναφέρθηκε ότι χρησιμοποιούνταν ύβρεις για προσφωνήσεις ή χαιρετισμούς (Βελουδής, 2001) και ομοίως η παρούσα έρευνα

έδειξε ότι οι εκπαιδευτικοί συμφωνούσαν ότι αποτελούσε μία γλώσσα χαμηλού κύρους.

Ένα εύρημα αυτής της έρευνας υπήρξε ότι η χρήση της γλώσσας των νέων μπορούσε να στιγματίσει τους χρήστες της, όπως και οι Φτερνιάτη, Τσάμη & Αρχάκης (2016) είχαν αναφέρει ότι με αυτόν τον τρόπο οι χρήστες διαφοροποιούνταν και δήλωναν την ταυτότητά τους. Επίσης, σημειώθηκε ότι η γλώσσα των νέων όπως και κάθε μορφή γλωσσικής ποικιλίας αποτελούσε μία μορφή πολιτιστικής κληρονομιάς. Αντίστοιχα, ο Androutsopoulos (2006) είχε αναφέρει ότι η γλώσσα των νέων αποτελούσε μία διαφοροποιημένη γλωσσική ποικιλία από την πρότυπη και ο Παναγιωτίδης (2013) ανέφερε ότι ήταν φυσιολογικό να υπάρχει μία γλώσσα αποδοχής από τους νέους. Οι εκπαιδευτικοί της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης που συμμετείχαν σε αυτήν την έρευνα είχαν μία μέτρια στάση για το εάν η χρήση αυτής της γλωσσικής ποικιλίας ήταν σημαντική για το περιβάλλον του σχολείου ή της τάξης. Αντίστοιχα, οι συμμετέχοντες στην έρευνα ανέφεραν ότι η χρήση της γλώσσας των νέων στον γραπτό λόγο τους προκαλούσε προβληματισμό.

Όπως αναφέρθηκε και προηγουμένως, η χρήση της γλώσσας των νέων συνέβαινε κυρίως ως ένας ανεπίσημος τρόπος επικοινωνίας, ενώ παρατηρούνταν έντονα στην ηλεκτρονική επικοινωνία. Εφόσον χρησιμοποιούνταν για εξοικονόμηση χρόνου και δεν υπήρχε ορθογραφικός ή συντακτικός έλεγχος, η ορθογραφία μπορούσε να επηρεαστεί με αρνητικό τρόπο. Σύμφωνα με τους εκπαιδευτικούς της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, αναφέρθηκε ότι αυτό το γεγονός μπορούσε να δημιουργήσει προβλήματα στην ανάγνωση και στην κατανόηση των κειμένων όπου χρησιμοποιούνταν. Αν και ορισμένοι εκπαιδευτικοί ανέφεραν ότι η χρήση αυτής της γλώσσας μπορούσε να φθείρει την ελληνική πρότυπη γλώσσα, κάποιοι άλλοι ανέφεραν ότι αυτό δεν μπορούσε να αποτελέσει κίνδυνο για την ελληνική γλώσσα. Σχετικά με τη φθορά της ελληνικής γλώσσας η Αναστασιάδη-Συμεωνίδη (2001) και η Φραγκουδάκη (2001) ανέφεραν ότι η χρήση της γλώσσας των νέων μπορούσε να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στο μέλλον για την πρότυπη ελληνική γλώσσα. Αυτό το γεγονός οφείλονταν στη χρήση δανείων από άλλες γλώσσες, όπως ανέφεραν οι Androutsopoulos & Georgakopoulou (2008).

Ωστόσο, σε αυτήν την έρευνα αναφέρθηκε ότι η γλώσσα των νέων αποτελούσε ένα προϊόν μόδας, το οποίο μελλοντικά θα εξαφανιζόταν και έτσι δεν μπορούσε να αποτελεί κίνδυνο. Επίσης, η χρήση της γλώσσας των νέων αποτελούσε έναν τρόπο έκφρασης της ιδεολογίας των χρηστών της. Παρόμοια ήταν και τα ευρήματα της έρευνας του Darwin (2016), ο οποίος ανέφερε ότι η χρήση της γλώσσας των νέων έθετε ορισμένα όρια μεταξύ των νέων και των ενηλίκων, ενώ για τους νέους αποτελούσε ένα μέσο ένταξης και αποδοχής τους από το περιβάλλον τους και τους συνομήλικούς τους. Οι εκπαιδευτικοί που συμμετείχαν σε αυτήν την έρευνα ανέφεραν ότι η στάση τους έναντι της γλώσσας των νέων σε σημαντικό βαθμό είχε διαμορφωθεί κατά τη διάρκεια των σπουδών τους. Παρά το γεγονός ότι τα μέσα μαζικής ενημέρωσης την παρουσιάζουν ως μία δυσνόητη γλώσσα (Φτερνιάτη, Τσάμη, & Αρχάκης, 2016), αποτελεί μία γλωσσική απόκλιση η οποία είναι φυσιολογικό και πρέπει να υπάρχει (Θεοφανοπούλου-Κοντού, 2001).

Σε ό,τι αφορούσε τους παράγοντες επηρεασμού της στάσης των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων, μόνο το φύλο μπορούσε να ασκήσει ένα βαθμό δύναμης. Έτσι, οι άνδρες εκπαιδευτικοί πίστευαν περισσότερο ότι η χρήση της γλώσσας των νέων θα μπορούσε να εμποδίσει την κοινωνική εξέλιξη των χρηστών της. Αντίθετα, οι γυναίκες εκπαιδευτικοί ανέφεραν ότι η γλώσσα των νέων ως μία γλωσσική ποικιλία είχε θέση στην εκπαίδευση και αυτή η στάση τους ήταν εντονότερη από ό,τι των ανδρών. Η γνώση και η στάση των εκπαιδευτικών που συμμετείχαν σε αυτήν την έρευνα δεν μπορούσε να επηρεαστεί ούτε από το φύλο αλλά ούτε και από την ηλικία τους. Τόσο στην εγχώρια όσο και στη διεθνή βιβλιογραφία δεν είχαν πραγματοποιηθεί αντίστοιχες προσπάθειες εντοπισμού των παραγόντων εκείνων που θα μπορούσαν να επηρεάσουν περισσότερο τη διαμόρφωση της άποψης των εκπαιδευτικών έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων.

Ολοκληρώνοντας, πρέπει να αναφερθεί ότι η έρευνα διαπραγματεύτηκε ένα ζήτημα το οποίο έχει ήδη αρχίσει να κερδίζει το αυξημένο ενδιαφέρον της ερευνητικής και μη κοινότητας. Η δυναμική του ζητήματος αυτού και η ανάγκη των νέων ατόμων να ξεχωρίζουν και να διαμορφώνουν τη δική τους ταυτότητα

ορίζει την ανάγκη συνέχισης της έρευνας στο μέλλον. Αυτό θα μπορούσε να επιτευχθεί αρχικά μέσω της διεύρυνσης του μεγέθους του δείγματος όχι μόνο αριθμητικά αλλά και γεωγραφικά. Έτσι, η έρευνα θα μπορούσε να συνεχιστεί και στο μέλλον και σε αυτή να συμμετέχουν εκπαιδευτικοί και άλλων ελληνικών περιφερειών. Με αυτόν τον τρόπο θα υπάρχει ένα μεγαλύτερο δείγμα περισσότερο αντιπροσωπευτικό και με δυνατότητα να πραγματοποιηθούν συγκρίσεις σχετικά με την άποψη των εκπαιδευτικών μικρότερων και μεγαλύτερων περιφερειών. Επίσης, στην έρευνα θα μπορούσαν να συμμετάσχουν ακόμη και μαθητές ώστε να εκφράσουν και εκείνοι με τη σειρά τους τη γνώμη τους σχετικά με αυτό το ζήτημα. Με αυτόν τον τρόπο θα είναι δυνατό να παρουσιαστούν οι απόψεις των δύο εμπλεκόμενων πλευρών (εκπαιδευτικοί, μαθητές) και να προκύψουν ενδιαφέροντα συμπεράσματα.

Βιβλιογραφία

- Andersson, L., & Trudgill, P. (1990). *Bad Language*. Blackwell: Oxford.
- Androutsopoulos, J. (2006). Introduction: Sociolinguistics and computer-mediated communication. *Journal of Sociolinguistics*, 10(4), 41-438.
- Androutsopoulos, J. (2010). (2010). The study of language and space in media discourse. Στο P. A. Schmidt, *Language and Space: An International Handbook of Linguistic Variation* (σσ. 740-758). Berlin, New York: de Gruyter.
- Androutsopoulos, J. (2014). Computer-mediated communication and linguistic landscapes. Στο J. H. Hazen, *Research Methods in Sociolinguistics: A Practical Guide* (σσ. 74-90). New Jersey: Wiley-Blackwell.
- Androutsopoulos, J., & Georgakopoulou, A. (2008). Youth, discourse and interpersonal management. Στο G. A. E. Ventola, *Handbook of Interpersonal Communication*. Berlin, New York: de Gruyter.
- Androutsopoulos, J., & Georgakopoulou, A. (2008). Youth, discourse and interpersonal management. Στο G. A. E. Ventola, *Handbook of Interpersonal Communication*. Berlin, New York: de Gruyter.
- Archakis, A., & Tzanne, A. (2009). Constructing social identities through storytelling: Tracing greekness in Greek narratives. *Pragmatics*, 341-360.
- Archakis, A., Lampropoulou, S., Tsakona, V., & Tsami, V. (2015). Style and humour in Greek mass culture texts. Στο D. B. Chlopicki, *Culture's Software: Communication Styles* (σσ. 16-38). Newcastle: Cambridge Scholars Publishing.
- Bucholtz, M. (2002). Youth and cultural practice. *Annual Review of Anthropology*, 31, 525-552.
- Bucholtz, M., & Hall, K. (2005). *Identity and interaction: A sociocultural linguistic approach*. *Discourse Studies*. USA: Sage Publications.
- Calhoun, K. (2015). *It is the worst of our time: Youth language, language attitudes, and arguments about literally*. Texas : Texas Linguistics Forum

(Proceedings 667 of the 23rd Annual Symposium about Language and Society-Austin April 17- 18, 2015).

Coupland, N. (2007). *Style: Language Variation and Identity*. Cambridge: Cambridge University Press.

Cressman, D. L., Callister, M., Robinson, T., & Near, C. (2009). Swearing in the cinema: An analysis of profanity in US teen-oriented movies, 1980–2006. *Journal of Children and Media, 3*, 117-135.

Crystal, D. (2006). *Language and the Internet*. Cambridge: Cambridge University Press.

Darvin, R. (2016). Language and identity in the digital age. Στο S. Preece, *Routledge Handbook of Language and Identity* (σσ. 523-540). London: Routledge.

Eble, C. (2004). Slang. Στο E. F. (επιμ.), *Language in the USA: Themes for the Twenty-first Century* (σσ. 375-386). New York, U.S.A.: Cambridge University Press.

Eckert, P., & McConnell-Ginet, S. (1999). New generalisations and explanations in language and gender research. *Language in Society, 28*, 185-201.

Garcia, O., & Wei, L. (2013). *Translanguaging: Language, Bilingualism and Education*. London: Palgrave, Macmillan.

García-Muñoz, N., & Fedele, M. (2011). Television fiction series targeted at young audience: Plots and conflicts portrayed in a teen series. *Comunicar, 37*(19), 133-140.

Harissi, M. (2010). *English and Translingual Adolescent Identities in Greece (Διδακτορική διατριβή)*. Sydney: University of Technology.

Heintz-Knowles, K. E. (2000). *Images of Youth: A Content Analysis of Adolescents in Prime-Time Entertainment Programming*. Washington, DC: Frameworks Institute.

Holmes, J. (2016). *Εισαγωγή στην Κοινωνιογλωσσολογία*. Αθήνα: Πατάκη.

- Jørgensen, N. (2008). Polylingual languaging around and among children and adolescents. *International Journal of Multilingualism*, 5, 161-176.
- Koutsogiannis, D. (2015). Translocalization in digital writing, orders of literacy, and schooled literacy. Στο S. J. Bulfin, *Critical Perspectives on Technology and Education* (σσ. 183-202). New York: Palgrave Macmillan.
- Leppänen, S., & Peuronen, S. (2012). Multilingualism on the Internet. Στο A. B. M. MartinJones, *The Routledge Handbook of Multilingualism* (σσ. 384-402). Abingdon: Routledge.
- McClure, E. (1998). The relationship between form and function in written national language-English codeswitching: Evidence from Mexico, Spain and Bulgaria. Στο R. Jacobson, *The relationship between form and function in written national language-English codeswitching: Evidence from Mexico, Spain and Bulgaria* (σσ. 125-150). Codeswitching Worldwide.
- Milroy, J. (2001). Language ideologies and the consequences of standardization. *Journal of Sociolinguistics*, 5.
- Saltidou, T. P., & Stamou, A. G. (2014). The mediation of 'youth language' in mainstream mass culture: Evidence from a Greek family sitcom. *Sociolinguistic Studies*, 8, 223-248.
- Soffer, O. (2010). 'Silent Orality': Toward a Conceptualization of the Digital Oral Features in CMC and SMS Texts. *Communication Theory*, 20, 387-404.
- Stamou, A. G. (2012). Representations of linguistic variation in children's books: Register stylization as a resource for (critical) language awareness. *Language Awareness*, 21, 313-329.
- Stamou, A. G., Agrafioti, A., & Dinas, K. D. (2012). Representations of youth (language) in Greek TV commercials. *Journal of Youth Studies*, 15(7), 909-928.
- Stern, S. R. (2005). Self-absorbed, dangerous and disengaged: What popular films tell us about teenagers. *Mass Communication & Society*, 8, 23-38.

- Αγγελοπούλου, Δ. (2010). *Το γορτυνιακό ιδίωμα και η χρήση του στην εκπαίδευση*. Αθήνα: Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών (Διδακτορική Διατριβή).
- Αναστασιάδη-Συμεωνίδη, Α. (2001). *Ιδεολογήματα και δανεισμός*. Στο Γ. Χάρης, *Δέκα μύθοι για την ελληνική γλώσσα*. Αθήνα: Πατάκης.
- Ανδρουτσόπουλος, Γ. (2001). *Γλώσσα των νέων*. Στο Α. Φ. Χριστίδης, *Εγκυκλοπαιδικός οδηγός για τη γλώσσα*. Θεσσαλονίκη: Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας.
- Ανδρουτσόπουλος, Γ. (2010, Ιούνιος 10). *Η γλώσσα των νέων*. Ανάκτηση Ιούλιος 11, 2022, από Πύλη για την ελληνική γλώσσα: https://www.greek-language.gr/greekLang/studies/guide/thema_b9/index.html
- Ανδρουτσόπουλος, Γ. (2010, Ιούνιος 10). *Η γλώσσα των νέων [B9]*. Ανάκτηση Ιούλιος 11, 2022, από Πύλη για την ελληνική γλώσσα: https://www.greek-language.gr/greekLang/studies/guide/thema_b9/index.html
- Ανδρουτσόπουλος, Γ., & Κακρίδη, Μ. (2010). *Γλώσσα των νέων. Αναγνώριση, αποδοχή και κριτική των νεανικών ιδιωμάτων*. Στο Β. Β. Παναγιωτόπουλος, *Η Ελλάδα στη Δεκαετία του '80: Κοινωνικό, Πολιτικό και Πολιτισμικό Λεξικό* (σσ. 86-89). Αθήνα: Το πέρασμα.
- Αρχάκης, Α., & Κονδύλη, Μ. (2004). *Εισαγωγή σε Ζητήματα Κοινωνιογλωσσολογίας*. Αθήνα: Νήσος.
- Αρχάκης, Α., & Τσάκωνα, Β. (2011). *Ταυτότητες, Αφηγήσεις και Γλωσσική Εκπαίδευση*. Αθήνα: Πατάκη.
- Βελουδής, Γ. (2001). *Άνισες εξισώσεις: Η γλώσσα των νέων*. Στο Γ. Χάρης, *Δέκα μύθοι για την ελληνική γλώσσα*. Αθήνα: Πατάκης.
- Γούτσος, Δ. (2013). *Γλώσσα και επικοινωνία*. Στο Γ. Ι. Ευδόπουλος, *Γλώσσα, Κοινωνία και Εκπαίδευση. Εγχειρίδιο μελέτης. Θ.Ε. ΕΚΠ61 «Σπουδές στην Εκπαίδευση»*. Πάτρα: Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.

- Δελβερούδη, Ρ. (2010, Ιούνιος 16). *Γλωσσική ποικιλία. Στο θεωρία και ιστορία της ελληνικής γλώσσας*. Ανάκτηση από Πύλη για την ελληνική γλώσσα: https://www.greek-language.gr/greekLang/studies/guide/thema_a9/index.html
- Θεοφανοπούλου-Κοντού, Δ. (2001). Λάθη στη χρήση της γλώσσας: Αλήθεια και μύθος. Στο Γ. Χάρης, *Δέκα μύθοι για την ελληνική γλώσσα*. Αθήνα: Πατάκης.
- Κακριδή-Φερράρι, Μ. (2007). Στάσεις απέναντι στην γλώσσα. Πύλη για την Ελληνική Γλώσσα. Στο Μ. Κακριδή-Φερράρι, *Ενότητα «Θεωρία και Ιστορία», Υποενότητα «Θέματα Ιστορίας της Ελληνικής Γλώσσας»*. Θεσσαλονίκη: Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας.
- Μπασλής, Γ. (2017). *Κοινωνιογλωσσολογία. Μικρή Εισαγωγή*. Αθήνα: Γρηγόρη.
- Μπασλής, Γ. (2017). *Κοινωνιογλωσσολογία: Μικρή εισαγωγή*. Αθήνα: Γρηγόρης.
- Μπολάκη, Ε. (2020). *Οι νεοελληνικές διάλεκτοι στην εκπαίδευση. Στάσεις εκπαιδευτικών απέναντι στην κρητική διάλεκτο*. Πάτρα: Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.
- Παναγιωτίδης, Φ. (2013). *Μίλα μου για γλώσσα: Μικρή εισαγωγή στη γλωσσολογία*. Ηράκλειο: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης.
- Πιστόλη, Ε. (2017). *Οι απόψεις για τα greeklish στις ομάδες των εκπαιδευτικών και φοιτητών σχολίων ανθρωπιστικών και κοινωνικών επιστημών και των εκπαιδευτικών και φοιτητών πολυτεχνικών σχολών*. Βόλος: Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας.
- Πολίτης, Π. (2014). *Η Γλώσσα της Τηλεοπτικής Ενημέρωσης*. Θεσσαλονίκη: Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών.
- Πολίτης, Π., & Κουρδής, Ε. (2016). Κοινωνιόλεκτοι σε ελληνικές τηλεοπτικές διαφημίσεις. Ηπερίπτωσης της «γλώσσας των νέων». Στο Ε. Deltsou & Μ. Papadopoulou (Επιμ.), *Changing Worlds & Signs of the Times: Selected Proceedings from the 10th International Conference of the Hellenic Semiotics Society*. Volos, Magnesia.

- Πολίτης, Π., & Κουρδής, Ε. (2016). *Κοινωνιόλεκτοι σε ελληνικές τηλεοπτικές διαφημίσεις. Η περίπτωση της «γλώσσας των νέων»*. Βόλος: Πρακτικά του 10ου Διεθνούς Συνεδρίου της Ελληνικής Σημειωτικής Εταιρείας (4-6 Οκτωβρίου).
- Πολίτης, Π., & Κουρδής, Ε. (2016). *Κοινωνιόλεκτοι σε ελληνικές τηλεοπτικές διαφημίσεις. Η περίπτωση της «γλώσσας των νέων»*. Βόλος,: Πρακτικά του 10ου Διεθνούς Συνεδρίου της Ελληνικής Σημειωτικής Εταιρείας (4-6 Οκτωβρίου), Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας.
- Σαλτίδου, Θ., Στάμου, Α., & Κωτόπουλος, Τ. (2014). Η "γλώσσα των νέων" ως υφολογικός πόρος όλων των ηλικιών στον τηλεοπτικό λόγο. Στο Κ. Ν.-Κ. G. Kotzoglou, *Selected Papers of the 11th International Conference on Greek Linguistics*. Ρόδος: Πανεπιστήμιο Αιγαίου.
- Στάμου, Α. Γ., Αρχάκης, Α., & Πολίτης, Π. (2016). Γλωσσική ποικιλότητα και κριτικοί γραμματισμοί στον λόγο της μαζικής κουλτούρας: Χαρτογραφώντας το πεδίο. Στο Α. Γ. Στάμου, Π. Πολίτης, & Α. Αρχάκης, *Γλωσσική Ποικιλότητα και Κριτικοί Γραμματισμοί στον Λόγο της Μαζικής Κουλτούρας: Εκπαιδευτικές Προτάσεις για το Γλωσσικό Μάθημα* (σσ. 24-25). Καβάλα: Σαΐτα.
- Τζιτζιλής, Χ. (2000). Νεοελληνικές διάλεκτοι και νεοελληνική διαλεκτολογία. Στο Α. -Φ. Χριστίδης, *Η ελληνική γλώσσα και οι διάλεκτοί της*. Αθήνα: ΥΠ.Ε.Π.Θ.
- Φραγκουδάκη, Α. (2001). Η γλωσσική φθορά και οι «μεγαλομανείς» γλώσσες. Στο Γ. Χάρης, *Δέκα μύθοι για την ελληνική γλώσσα*. Αθήνα: Πατάκης.
- Φτερνιάτη, Α., Τσάμη, Β., & Αρχάκης, Α. (2016). Τηλεοπτικές διαφημίσεις και γλωσσική ποικιλότητα: Προτάσεις κριτικής γλωσσικής διδασκαλίας. *Προσχολική & Σχολική Εκπαίδευση*, 4(1).
- Χοντολίδου, Ε. (1999). Εισαγωγή στην έννοια της πολυτροπικότητας. *Γλωσσικός Υπολογιστής*, 1, 115-117.
- Χριστοπούλου, Κ. (2016). *Μια Λεξικολογική Προσέγγιση στο Περιθωριακό Λεξιλόγιο της Νέας Ελληνικής*. Πάτρα: Σχολή Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών Πανεπιστημίου Πατρών (Διδακτορική Διατριβή).

Παράρτημα Ι

Ερευνητικό εργαλείο

Αγαπητή/έ συμμετέχουσα/οντα,

Στα πλαίσια του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών «Επιστήμες της Αγωγής: Η διδασκαλία της Νέας Ελληνικής γλώσσας» του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης Φλώρινας του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας, εκπονώ τη διπλωματική εργασία με θέμα «Η στάση των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της γλώσσας των νέων». Στόχος της έρευνας είναι η ανάλυση της στάσης των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης έναντι της χρήσης της γλώσσας των νέων εντός του σχολικού περιβάλλοντος.

Για την ολοκλήρωση της έρευνας συντάχθηκε το παρόν ερωτηματολόγιο με στοχευμένες σχετικές ερωτήσεις γραμμένο σε απλή και κατανοητή γλώσσα. Η συμμετοχή σας στην έρευνα είναι πολύτιμη, προαιρετική και απολύτως ανώνυμη. Ο χρόνος που απαιτείται για τη συμπλήρωση του ερωτηματολογίου δεν υπερβαίνει τα 10 λεπτά. Θα τηρηθεί απόλυτη εχεμύθεια και οι απαντήσεις θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικά και μόνο για τη στατιστική επεξεργασία των δεδομένων που απαιτείται για τη συγγραφή της διπλωματικής εργασίας.

Ευχαριστώ για το χρόνο σας και τη συμβολή σας στην έρευνα αυτή.

Με εκτίμηση,

Ποράβου Βασιλική

A. ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

1. Φύλο

Άνδρας

Γυναίκα

2. Ηλικία

22 έως 35 ετών

36 έως 45 ετών

46 έως 55 ετών

56 ετών και άνω

3. Εκπαιδευτικό επίπεδο

Προπτυχιακό επίπεδο

Μεταπτυχιακό επίπεδο

Διδακτορικό

Άλλο

4. Έτη προϋπηρεσίας στην εκπαίδευση

0 έως 5 έτη

6 έως 10 έτη

11 έως 15 έτη

16 έτη και άνω

5. Σε ποιο σχολείο διδάσκετε;

Γυμνάσιο

Γενικό Λύκειο

Επαγγελματικό Λύκειο

Εσπερινό Λύκειο (Γενικό ή ΕΠΑΛ)

6. Σε ποια περιφέρεια διδάσκετε;

Περιφερειακή Ενότητα Γρεβενών

Περιφερειακή Ενότητα Κοζάνης

B. Η ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

7. Υπάρχουν μαθητές οι οποίοι χρησιμοποιούν τη γλώσσα των νέων στις τάξεις όπου διδάσκετε;

Ναι

Όχι

7Α. Εάν ναι, σε ποιες περιπτώσεις παρατηρείτε ότι χρησιμοποιείται η γλώσσα των νέων;

	Συμφωνώ Απόλυτα	Συμφωνώ	Ουδέτερος/η	Διαφωνώ	Διαφωνώ Απόλυτα
Α. Σύνταξη σύντομων μηνυμάτων μεταξύ των μαθητών					
Β. Στο γραπτό λόγο, ως απάντηση σε κάποια εργασία/ερώτηση μαθήματος					
Γ. Στον προφορικό λόγο μεταξύ των μαθητών					
Δ. Στον προφορικό λόγο μεταξύ των μαθητών και των εκπαιδευτικών					
Ε. Στο γραπτό λόγο, ως μήνυμα επικοινωνίας μεταξύ των εκπαιδευτικών και των μαθητών (ηλεκτρονική αλληλογραφία)					

8. Οι μαθητές οι οποίοι χρησιμοποιούν τη γλώσσα των νέων σημειώνουν χαμηλές επιδόσεις στις εξετάσεις και γενικότερα στις γραπτές δοκιμασίες

Συμφωνώ Απόλυτα

Συμφωνώ

Ουδέτερος/η

Διαφωνώ

Διαφωνώ Απόλυτα

9. Σας αρέσει, όταν οι μαθητές σας χρησιμοποιούν τη γλώσσα των νέων εντός του σχολικού περιβάλλοντος;

Πάρα πολύ

Πολύ

Μέτρια

Λίγο

Καθόλου

10. Για ποιο λόγο θεωρείτε ότι χρησιμοποιείται η γλώσσα των νέων από τους μαθητές σας;

	Πάρα πολύ	Πολύ	Μέτρια	Λίγο	Καθόλου
A. Ταχύτητα διατύπωσης					
B. Εξοικονόμηση χρόνου					
Γ. Απουσία συντακτικού ή ορθογραφικού ελέγχου					
Δ. Συνήθεια					

Γ. ΣΤΑΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

11. Η γλώσσα των νέων αποτελεί μία γλωσσική ποικιλία με χαμηλό κύρος;

Συμφωνώ Απόλυτα

Συμφωνώ

Ουδέτερος/η

Διαφωνώ

Διαφωνώ Απόλυτα

12. Σημειώστε τον βαθμό συμφωνίας ή διαφωνίας σας με κάθε μία από τις ακόλουθες προτάσεις:

	Συμφωνώ Απόλυτα	Συμφωνώ	Ουδέτερος/η	Διαφωνώ	Διαφωνώ Απόλυτα
A. Η χρήση της γλώσσας των νέων μπορεί να στιγματίσει τους ομιλητές της					
B. Η χρήση της γλώσσας των νέων μπορεί να εμποδίσει την κοινωνική ανέλιξη					
Γ. Η γλώσσα των νέων και κάθε γλωσσικής ποικιλίας εμποδίζει την κοινωνική ανέλιξη					
Δ. Η γλώσσα των νέων και κάθε γλωσσική ποικιλία αποτελεί μία μορφή πολιτιστικής κληρονομιάς					
Ε. Η γλώσσα των νέων ως μορφή γλωσσικής ποικιλίας έχει θέση στην εκπαίδευση					
ΣΤ. Η διδασκαλία της γλώσσας των νέων εμπλουτίζει την εκπαιδευτική διαδικασία					

13. Η χρήση της γλώσσας των νέων εντός του περιβάλλοντος του σχολείου ή της τάξης θεωρείτε ότι είναι σημαντική στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση;

Πάρα πολύ

Πολύ

Μέτρια

Λίγο

Καθόλου

14. Ποια είναι τα συναισθήματα τα οποία σας δημιουργούνται, όταν έρχεστε αντιμέτωπος/η με ένα γραπτό κείμενο όπου υπάρχουν εκφράσεις της γλώσσας των νέων;

Αδιαφορία

Αγανάκτηση

Δυσαρέσκεια

Προβληματισμό

Ευχαρίστηση

Αποδοχή

15. Ποια είναι η γνώμη σας σχετικά με τη γλώσσα των νέων και τις ακόλουθες καταστάσεις

	Συμφωνώ Απόλυτα	Συμφωνώ	Ουδέτερος/η	Διαφωνώ	Διαφωνώ Απόλυτα
A. Χρησιμοποιείται μόνο ως μία ανεπίσημο μορφή					

επικοινωνίας					
Β. Επηρεάζει με αρνητικό τρόπο την ορθογραφία					
Γ. Φθείρει την ελληνική γλώσσα					
Δ. Χρησιμοποιείται κυρίως στην ηλεκτρονική επικοινωνία					
Ε. Αποτελεί ένα προϊόν μόδας το οποίο μελλοντικά θα εξαφανιστεί					
ΣΤ. Δημιουργεί προβλήματα στην ανάγνωση και στην κατανόηση κειμένων όπου χρησιμοποιείται					
Ζ. Δεν αποτελεί κίνδυνο για την ελληνική γλώσσα					
Η. Χρησιμοποιείται κυρίως από άτομα τα οποία έχουν ένα χαμηλότερο μορφωτικό επίπεδο					
Θ. Εκφράζει την ιδεολογία των χρηστών της					

16. Οι γνώσεις οι οποίες αποκτήθηκαν κατά τη διάρκεια των σπουδών σας αποτελούν παράγοντα για τη διαμόρφωση της στάσης σας έναντι της γλώσσας των νέων;

Πάρα πολύ

Συμφωνώ

Ουδέτερος/η

Διαφωνώ

Διαφωνώ Απόλυτα

